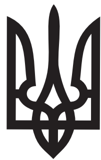
СЕРЕДА, 13 ГРУДНЯ 2006 РОКУ ■ № 236 (3986)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

ХОЧ НА СВЯТО СУХОПУТНИХ ВІЙСЬК «СПУСТІМОСЯ НА ЗЕМЛЮ»

Перший заступник міністра економіки України Сергій Романюк.

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 12 грудня

Цей заклик у парламентських стінах лунав для тих, хто у справі забезпечення працівників силових структур житлом і досі витає в небесах романтики. Урядовці, які на дні уряду звітували про виконання прийнятих Верховною Радою в лютому рекомендацій за наслідками слухань про забезпечення військовослужбовців житлом та іншими соціальними послугами, відверто не заявляли про капітуляцію у цьому питанні. «Розробляємо», «вивчаємо», «прицінюємося», «недоцільно» — переважно такими термінами супроводжував звіт про виконання конкретних парламентських рекомендацій перший заступник міністра економіки Сергій Романюк. Він казав про завершення вивчення питання механізму фінансування будівництва житла за принципом 50 на 50, про підготовку проекту постанови, що затвердить механізм виділення під будівництво земельних ділянок, на яких розташовувалися раніше військові об'єкти, про підготовку постанови про впорядкування єдиних норм грошового забезпечення військовослужбовців, порядок закупівлі житла для людей у погонах на вторинному ринку. Опрацьовується в уряді й механізм виплати грошової компенсації працівникам силових структур за ненадане їм житло, щоправда, тут складність у тому, з якої ціни за квадратний метр житла виходити, а вартість життя така «непостійна у бік збільшення».

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Людмила Кириченко, Михайло Чечетов.

Поляки сплатили 100 тисяч доларів сім'ї убитого українця

Польська поліція сплатила 350 тис. злотих (понад 100 тис. дол.) компенсації родині громадянина України Сергія Кудрі, котрий у січні 2001 року загинув від пострілу поліцейського. На прес-конференції в Любліні секретар воєводського коменданта поліції Януш Вуйтович повідомив, що «гроші ми вже переказали на рахунок потерпілих», передає УНІАН.

Переговори у справі про відшкодування були засекречені. Адвокат Кшиштоф Камінський, який представляв у Польщі інтереси сім'ї українця, зазначив, що позивачі вимагали значно більшу суму, однак «суд визнав, що поведінка громадянина України стала причиною цієї трагедії», і довелося взяти до уваги цей факт.

Нагадаємо, 28 січня 2001 року в Люблінському воєводстві під час затримання автомобіля «Шкода» за перевищення швидкості польський поліцейський смертельно поранив Кудрю, 1975 року народження. Мешканець Київської області Кудря повертався в Україну разом з вагітною дружиною. Обох поліцейських було засуджено, і вони вже не працюють у поліції.

Міліція і пошта під одним дахом

Нове адміністративне приміщення відкрили в селі Лука Городенківського району Івано-Франківської області. Новосілля під одним дахом одночасно справляли амбулаторія, сільська рада, пошта, бібліотека. Знайшлося в будинку місце і для кабінетів дільничного міліціонера, землевпорядника і навіть житлові кімнати для завідувача амбулаторії.

Кошторисна вартість споруди — понад 800 тисяч гривень. 470 тис. виділив на будівництво державний бюджет, решта надійшла з обласного. Фундамент під цей будинок заклали ще в 1991 році силами тодішнього колгоспу «Радянська Конституція», а всерйоз взялися за завершення споруди тільки два роки тому, **повідомляє наш власний кореспондент Дарина НАЗАРЧУК.**

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Президент виступить в естонському парламенті

Учора глава держави Віктор Ющенко разом із дружиною відбув із дводенним офіційним візитом до Естонії. У Таллінні Президент України проведе зустрічі зі своїм естонським колегою Тоомасом Хендріком Ільвесом, Головою парламенту Тоомасом Вареком і Прем'єр-міністром Андрусом Ансіпом. Після закінчення переговорів офіційних делегацій України та Естонії заплановано підписання Спільної декларації глав держав, яка окреслить загальне бачення сторін подальшого розвитку всебічного співробітництва на двосторонньому, регіональному та європейському рівнях.

Програмою візиту також передбачено виступ В. Ющенка в парламенті Естонії, зустріч з керівниками українських громадських організацій Естонії, участь у бізнес-форумі з представниками ділових кіл України та Естонії.

Казахстан обіцяє допомогти нафтою

Напередодні візиту в Астану Прем'єр-міністра України Віктора Януковича віце-прем'єр-міністр Андрій Клюєв та міністр енергетики і мінеральних ресурсів Казахстану Бактикожі Ізмухамбетов обговорили добудову нафтопроводу Одеса—Броди до Плоцька. А також можливість прокачування нафтопроводом каспійської нафти.

На засіданні міжурядової українсько-казахської комісії з питань економічного співробітництва, що відбулося в Києві, пан Ізмухамбетов зазначив, що перед тим, як вести переговори про реалізацію проекту Одеса—Броди—Плоцьк, необхідно переконатися в наявності ресурсу, тобто нафти, яка транспортуватиметься нафтопроводом до європейських країн. Він повідомив про те, що нині вільного ресурсу для прокачування нафтопроводом немає, оскільки наявний обсяг, що транспортується до Чорного моря з Казахстану, уже розподілено. Проте Казахстан веде переговори з іноземними інвесторами, які працюють у країні, а також з Росією про можливість збільшення видобутку нафти. У результаті реалізації цих проектів у січні—лютому 2007 року може з'явитися можливість транспортування в рамках Каспійського трубопровідного консорціуму близько 50 млн. тонн нафти на рік (на відміну від 25 млн. тонн нафти нинішніх), уточнив міністр. Так можуть з'явитися додаткові обсяги нафти для транспортування нафтопроводом Одеса—Броди, сказав він.

Крім того, стало відомо, що влада Казахстану планує найближчим часом закупити чотири українські літаки Ан-148.

КОРОТКО

■ Київський міський голова Леонід Черновецький розпорядився зменшити житлово-комунальні тарифи в столиці не менш ніж на 10%, а для малозабезпечених, які проживають у будинках, що в дуже поганому стані, — не менш ніж на 50%.

■ Білоруський опозиціонер Олександр Козулін, який перебуває в ув'язненні, розпочав так званий вихід із голодовки, що тривала з 20 жовтня.

■ 15 грудня 2006 року Укрзалізниця знову відкриває прикордонний перехід до Молдови «Могилів-Подільський—Окниця».

■ У Криму стався розбійний напад на відділення «Укрпошти». Нападники затримали інкасатори, які в той час опинилися на місці злочину.

■ Українським прикордонникам в Одеській області довелося відкрити вогонь по колесах «КамАЗу», який незаконно прорвався на нашу територію з сусідньої Молдови, щоб зупинити його.

Триває передплата на 2007 рік

Шановні читачі, ви маєте можливість передплатити «ГОЛОС УКРАЇНИ» на наступний рік, щоб уже з 1 січня одержувати свою газету українською та російською мовами.

Передплатна вартість п'ятиразового виходу на тиждень (крім неділі та понеділка) за індексами **40224** — українською та **40223** — російською мовами для індивідуальних передплатників становить **3,50 гривні** на місяць.

Передплатна вартість триразового виходу на тиждень — у вівторок, четвер і п'ятницю — за індексами **08775** — українською та **08337** — російською мовами для індивідуальних передплатників становить **2,00 гривні** на місяць.

Для підприємств, установ та організацій передплатна вартість за індексами **60955** — українською та **60997** — російською мовами становить **10,00 гривень** на місяць.

До зазначених сум уже увійшли вартість оформлення передплати і доставка газети.

Надсилайте до редакції копії квитанцій на піврічну або річну передплату п'ятиразового виходу — і ви станете учасником розіграшу подарунків.

«Голос України» чекає своїх читачів і прихильників.

■ СПРОБУВАВ І ПОТАЛАНИЛО!

Газета — найкраща нагорода

Пенсіонер Микола Іванович Кропивка живе у селі Новий Калкаїв, що в Семенівському районі на Полтавщині, — за 130 кілометрів від обласного центру. Зізнається, що в житті йому мало таланило і, відсилаючи до «Голосу України» абонемент на передплату газети, не сподівався виграти. Тому здивувався, побачивши своє прізвище серед переможців конкурсу передплатників. Микола Іванович виграв кавоварку, але найкращою нагородою вважає саму газету: прикутій до ліжка людині вона є і «вікном у світ», і другом та порадником, **повідомляє з Полтави Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**

■ У НОМЕР

Практичні підходи до реформи місцевої влади

Учора у Верховній Раді України відбувся семінар на тему «Практичні підходи до розробки рамкового законодавства про місцеве самоврядування: досвід країн — членів ЄС та пропозиції для України». Серед його організаторів — Комітет Верховної Ради з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування, проект Європейського союзу «Сприяння регіональному розвитку в Україні», Українська асоціація місцевих та регіональних влад, Програма сприяння парламенту України університету Індіани. Під час семінару, зокрема, обговорювали питання, пов'язані з методологією та основними етапами розробки нового закону «Про місцеве самоврядування в Україні». Крім того, представники таких країн, як Франція та Польща, поділилися власним досвідом реформування законодавства у галузі місцевого та регіонального розвитку. У роботі семінару взяли участь представники уряду, парламенту, Асоціації агенцій регіонального розвитку України, Національної академії державного управління при Президенті України, регіональних та місцевих органів влади.

Розгляд перенесено

Доля Бориса Тарасюка на посаді міністра закордонних справ досі перебуває в руках представників Феміди. Розгляд по суті судового позову Б. Тарасюка призупинено до винесення рішення Апеляційним судом столиці за скаргою парламенту на призупинення виконання його постанови про звільнення Тарасюка з посади. Відповідну ухвалу в понеділок виніс Шевченківський районний суд столиці.

Під час судового засідання представник Верховної Ради в суді Анатолій Селіванов висловив переконання, що позов Б. Тарасюка взагалі не може розглядатися в адміністративних судах, бо він перебуває у конституційно-правовій площині, тобто законність чи незаконність звільнення Тарасюка має визначати Конституційний Суд.

На це сторона позивача заявила, що в позові йдеться не про політичні відносини, а про порушення, які були допущені Верховною Радою під час звільнення Б. Тарасюка з посади міністра закордонних справ.

Нагадаємо, 1 грудня Верховна Рада 247 голосами звільнила Б. Тарасюка з посади міністра закордонних справ. 5 грудня Шевченківський районний суд Києва призупинив дію постанови Верховної Ради про звільнення міністра.

Суд зобов'язав ЦВК

Днями Печерський районний суд Києва ухвалив рішення за адміністративним позовом громадянина А. Осадчого, яким зобов'язав Центральну виборчу комісію підбити підсумки збирання підписів за проведення всеукраїнського референдуму з питань членства України в організації НАТО та участі держави в Єдиному економічному просторі. Про це повідомив відділ взаємодії зі ЗМІ секретаріату ЦВК.

Повний виклад зазначеного рішення протягом п'яти днів буде надіслано до комісії. І тільки після цього голова ЦВК Ярослав Давидович проведе відповідний брифінг для ЗМІ і прокоментує порушене питання.

А у прес-службі СДПУ(о) (нагадаємо, до ініціативних груп з проведення вищезазначеного референдуму переважно входили соціал-демократи) повідомили, що збір підписів за проведення всеукраїнського референдуму проходив з 3 жовтня 2005 по березень 2006 років. Всього 4 мільйони 664 тисячі 902 громадян України поставили свої підписи за проведення референдуму, на який були винесені питання: «Чи згодні ви з тим, щоб Україна стала членом Організації Північноатлантичного договору (НАТО)?» і « Чи підтримуєте ви участь України в Єдиному економічному просторі (ЄЕП) разом з Російською Федерацією, Республікою Казахстан і Республікою Білорусь, у відповідності з Договором про формування Єдиного економічного простору, підписаним 19 вересня 2003 року?»

Як повідомив адвокат А. Мошинський, процес за позовом громадянина Осадчого до Центральної виборчої комісії проходив з 16 листопада 2006 року, усього відбулося п'ять засідань суду, причому з ініціативи Центральної виборчої комісії судові засідання двічі переносилися.

Свою точку зору на ситуацію, що склалася довкола проведення референдуму з НАТО і ЄЕП, виклав заступник голови СДПУ(о) Ігор Шурма. «Сьогодні, спостерігаючи за рішеннями судів про дії ЦВК, потрібно дати відповідь на питання: хто ставить зараз додаткові перешкоди і перепони для умов, коли український народ зможе висловити свою позицію стосовно вступу в НАТО чи вступу в ЄЕП?

В Івано-Франківську буде будинок правосуддя

Нині для розв'язання проблем реформування судової системи, яке почалося ще 1992 року, є сприятливі умови. Зокрема, політична воля керівництва Верховного Суду України. На цьому наголосив голова ВС Василь Онопенко на зустрічі з суддями в Івано-Франківську.

Він зустрівся з головою облдержадміністрації Романом Ткачем та головою обради Ігорем Олійником й обговорив з ними проблемні питання діяльності судів в регіоні та шляхи створення належних умов для їх роботи. Василь Онопенко повідомив, що голова ОДА підтримав пропозицію побудувати в Івано-Франківську будинок правосуддя. Голова ВС також узяв участь у відкритті будинку Надвірнянського районного суду Івано-Франківської області.

Дарина НАЗАРЧУК.

Хоч на свято сухопутних військ «спустімося на землю»

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 12 грудня

(Початок на 1-й стор.).

Більше, за словами урядовця, уряд устиг зробити у впорядкуванні черги на отримання житла людьми в погонах. І на одне з провокаційних запитань із залу запевнив, що в міністерства є єдина база даних людей у погонах, які стоять на житловій черзі.

Щоправда, цифри черговиків були названі представниками різних відомств з деякими похибками. Утім, «плюс»-«мінус» не зменшують проблеми. В Україні на черзі на отримання житла стоять приблизно 80 тисяч працівників правоохоронних структур, військових, ветеранів правоохоронних органів і Збройних сил, члени їх сімей. Лише одне Міністерство оборони облікувало 64 тисячі тих, хто мріє мати свій дах над головою. Для порівняння цифри, наведені заступником міністра оборони В. Бойком: нинішнього року на фінансування будівництва чи закупівлю житла для людей у погонах було передбачено трохи більш як мільярд гривень, та й того не отримали. А якби й отримали, проблеми кардинально не розв'язали б, бо щороку, за словами представника Міноборони, всім силовикам потрібно в середньому по 4 мільярди, а загалом усі 20 мільярдів. Висновки очевидні.

Голова профільного парламентського комітету з питань законодавчого забезпечення, правоохоронної діяльності Володимир Мойсик досить негативно оцінив такий звіт представників виконавчої влади про виконання парламентських рішень і був конкретніший — уряд відповів комітету про недоцільність використання цільових облігацій для розв'язання житлової проблеми військовиків, відмовився створювати окремий держорган — департамент, що опікувався б забезпеченням відомчим житлом і не зробив ще багато дечого. Таку оцінку, загалом, підтримав згодом і ведучий засідання Голова Верховної Ради Олександр Мороз, зауваживши на недостатній підготовці обома міністерствами цього питання. Забігаючи наперед, зауважу, що рішення парламенту було в унісон цим думкам: проект постанови прийняти за основу і доручити профільному парламентському комітету виписати відповідні пункти рішення.

Під час розмови сплила низка інших фактів на цю тему, які можуть вивести з рівноваги найоптимістичніших черговиків у погонах. З'ясовується, що у нас з давніх-давен діє закрита постанова Кабінету Міністрів, яка визначає методику оцінки військового майна, призначеного для продажу, — вона дозволяє скуповувати це майно за безцінь, фактично без порушення законодавства, що успішно й робиться. З другого боку, містечка колишніх військових частин розкрадають, і Міноборони не здатне їх утримувати. Але й передати це багатство, скажімо, в комунальну власність відповідних міст чи селищ не може, бо є рішення нинішнього уряду про тимчасову заборону такої передачі. Цього року від реалізації надлишкового майна планували отримати мільярд гривень (а це і кошти на житло), одначе, як сказав представник Мінекономіки, наторгували лише 7,9 мільйона. Окреме занепокоєння в силовиків, наголосив заступник міністра оборони В. Бойко, викликала пропозиція уряду передати функцію будівництва житла для людей у погонах цивільному Міністерству будівництва й архітектури. Якщо дах над головою не звели свої для своїх, то невже цим перейматимуться «чужі»? Хтось із парламентаріїв запропонував соломонове рішення: недобудовані житлові об'єкти нехай добудовують самі силовики, а решту житла для них переймається все-таки Мінбуд. Де шукатимуть військовики кошти, здогадатися неважко — в інвесторів. До речі, і тут «дива дивні», на які звернув увагу представник фракції Партії регіонів Ярослав Сухий. Влада штрафує провідні підприємства, які вирішили поділитися власним прибутком задля зведення житла військовим структурам. На що отримав відповідь заступника міністра економіки: мовляв, виконавча влада має однаково підходити до всіх платників податків і, пішовши назустріч таким підприємствам, боїться прецеденту для інших.

Представники різних парламентських фракцій, з огляду на політичні інтереси, намагалися кореспондувати цю гостру соціальну проблему з найсвіжішим рішенням Президента України — вето на схвалений Верховною Радою держбюджет 2007 року.

Голова Верховної Ради Олександр Мороз зауважив, що вартість поправок глави держави приблизно 5,5 мільярда, але є над чим працювати і парламенту, і Президенту. І робота буде, як він сказав, проведена обов'язково.

На початку засідання головуючий оголосив про створення міжпарламентської депутатської групи з виконання порогової програми в галузі боротьби з корупцією.

Анатолій БЕНЬ.

Пікети біля Верховної Ради військових та членів їхніх родин, які вклали кошти в нині законсервоване будівництво житла.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Президент не підписав бюджет

Відповідно до частини другої статті 94 Конституції України Президент повернув зі своїми пропозиціями для повторного розгляду Верховною Радою Закон «Про Державний бюджет України на 2007 рік». Про це «Голосу України» повідомила прес-служба глави держави.

Коментуючи своє рішення, Віктор Ющенко зазначив, що частину його пропозицій було враховано. Водночас залишилася низка принципових моментів.

Зокрема, це «не бездоганний» розрахунок прожиткового мінімуму, який занижено до 380 гривень. «Таким чином, 12 мільйонів українських пенсіонерів недоотримують у своєму бюджеті в розрахунку на місяць 26 гривень свого пенсійного забезпечення. Це неприпустимо», — зауважив Президент.

Друга позиція, яка непокоїть главу держави, — спад у 3,5 разу порівняно з 2005 роком темпів зростання мінімальної заробітної плати до 450 грн. А з огляду на збільшення інфляції, податків і вартості споживчого кошика, зростання зарплат буде, фактично, нульове. «В Україні вперше за останні роки може відбутися реальне падіння розміру мінімальної заробітної плати, який є базовим для обчислення заробітної плати близько 10 мільйонів працюючих громадян, зокрема, працівників бюджетної сфери, лікарів, вчителів, працівників культури», — зазначив Президент.

Глава держави проти надання місцевим бюджетам безвідсоткових позичок, які виходять за межі бюджетного періоду, прагнучи не допустити непрозорого розподілу коштів. Віктор Ющенко пропонує скоригувати й положення про оподаткування імпортерів енергоносіїв, що дасть додатково до бюджету 4,5 млрд. гривень. «Я вірю в те, що в нас із парламентом і урядом є всі можливості для доопрацювання цього документа з урахуванням інтересів найбідніших верств населення, позицій, висловлених бізнесом, і вступити у 2007 рік з достойним, чесним і прозорим національним бюджетом», — зауважив глава держави.

«Те, що Президент наклав вето на закон про бюджет, не є несподіванкою, — вважає народний депутат, член фракції «Наша Україна» **Ксенія ЛЯПІНА**. — Всім відома позиція нашої фракції, ми попереджали про те, що неврахування принципових зауважень Президента, найімовірніше, призведе саме до таких наслідків. Але чомусь більшість робить вигляд, що це для них певна несподіванка. Вони просто не хочуть бачити послідовність дій фракції «Наша Україна» і Президента України».

Представник Партії регіонів **Тарас ЧОРНОВІЛ** не виключає, що до кінця року Віктор Ющенко підпише бюджет після доопрацювання його депутатами. Парламентарій вважає, що глава держави, накладаючи вето, керувався політичними мотивами, а не економічними. Він нагадав, що в день голосування бюджету народні обранці отримали від Президента листа із подякою урядові та бюджетному комітету «за майже повне врахування його зауважень і застережень».

Народний депутат, секретар фракції СПУ **Євген ФІЛІНДАШ** переконаний, що Віктор Ющенко зробив безвідповідальний крок, наклавши вето на закон "Про Державний бюджет України на 2007 рік". «Рішення про вето було прийнято в той же день, коли до секретаріату Президента цей документ надійшов. Ніхто серйозно з бюджетом не працював», — вважає Філіндаш. Водночас, на думку депутата, Віктор Ющенко взяв на себе відповідальність за можливі негативні наслідки свого рішення. Бо якщо вето Президента не буде подолано, фінансування соціальних виплат залишиться на рівні першого кварталу цього року.

Президентське вето — політична гра, і глава держави робить кроки до дестабілізації ситуації і в політичному напрямку, і в економічному, переконаний комуніст **Олександр ГОЛУБ**. «Зруйновані соціальні інтереси громадян. Бюджети попередніх років були гірші за соціальними показниками. Але тоді Ющенко так завзято не боровся», — сказав депутат. Загалом, за його словами, глава держави зацікавлений посіяти невіру людей в антикризову коаліцію.

А заступник керівника фракції БЮТ **Олександр ТУРЧИНОВ** вважає, що бюджет антисоціальний і дуже небезпечний для країни. «Президент застосував право вето, маючи для цього всі підстави. Інша справа, що «регіонали», комуністи, соціалісти спробують тепер перекласти із себе відповідальність на нього за провал своєї внутрішньоекономічної політики. Це небезпека, що вони можуть ховатися за це вето», — наголосив народний депутат.

У свою чергу, голова Комітету з питань бюджету **Володимир МАКЕЄНКО** в інтерв'ю «Голосу України» зазначив: «Пропозиції глави держави було враховано в бюджеті на 90 відсотків. Щоб підготувати нову редакцію головного фінансового документа країни, нашому комітету потрібно ще три тижні цілодобової роботи». І додав: «Президент подав пропозиції. Але, на жаль, не вказав, де взяти додаткові кошти».

 Віктор Ющенко зазначив, що розрахунок прожиткового мінімуму «не бездоганний»

Соціальні стандарти — рівень розвитку держави

■ У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Винятково важливим напрямом розвитку законодавства є правове забезпечення цілісної системи соціального захисту. Саме тому слід посилити роль органів місцевого самоврядування у розв'язанні цих питань. На цьому наголошували учасники семінару-наради «Напрями розвитку системи соціального захисту в Україні», який провів комітет Верховної Ради з питань соціальної політики і праці спільно з Міністерством праці та соціальної політики. До участі в семінарі-нараді було запрошено не лише народних депутатів України, а й представників постійних комісій із питань соціальної політики обласних, Київської та Севастопольської міських рад, науковців та представників громадських організацій.

Голова Комітету з питань соціальної політики і праці Іван Бондарчук у своєму вступному слові зауважив, що соціальний напрям, за Конституцією, — один із головних пріоритетів держави. Однак депутати облрад працюють в обмежених можливостях у рамках чинного законодавчого поля. Тому дуже доречно налагодити прямі зв'язки постійних комісій облрад з парламентським комітетом для вдосконалення законодавства. За словами І. Бондарчука, основним завданням парламенту нинішнього скликання має стати забезпечення визначального чинника розвитку економіки і держави загалом: підвищення розміру заробітної плати, питома вага якої в собівартості продукції в Україні — істотно нижча порівняно з розвиненими країнами. Потребують законодавчого розв'язання також питання переходу на погодинну оплату праці. Парламент уже прийняв у першому читанні законопроект, автором якого є І. Бондарчук, про встановлення мінімального розміру зарплати на рівні прожиткового мінімуму.

У своєму виступі міністр праці та соціальної політики Михайло Папієв розповів про низку новацій, запроваджених урядом у сфері соціального захисту в держбюджеті-2007. Зокрема, виплати допомоги при народженні дитини — 8,5 тисячі грн. — відтепер буде цілком передбачено у держбюджеті (раніше ці виплати здійснювали з двох джерел — з держбюджету і Фонду соціального страхування з тимчасової втрати непрацездатності), і отримуватимуть жінки цю допомогу через управління праці і соціального захисту на місцях. Окрім того, з дванадцяти соціальних програм для потерпілих від аварії на ЧАЕС дев'ять доручено фінансувати Міністерству праці та соціальної політики. Міністр звернувся до представників облрад з проханням, щоб до захищених статей у місцевих бюджетах обов'язково було віднесено компенсацію сім'ям-«чорнобильцям» з дітьми, а також компенсацію за харчування дітей-«чорнобильців» у школах.

Учасники зібрання також наголошували на потребі якнайшвидше прийняти проекти Трудового кодексу, законів про єдиний соціальний внесок, загальнообов'язкове державне медичне страхування, про зайнятість населення, єдину тарифну сітку працівників бюджетної сфери тощо. Промовці зазначали, що необхідно прискорити роботу з наближення основних мінімальних соціальних гарантій до базового стандарту — прожиткового мінімуму, впорядкування системи пільг, встановлених законами України для окремих категорій громадян.

Учасники наради дійшли висновку, що особливості законодавчої діяльності нинішньої Верховної Ради мають визначатися високим рівнем очікувань у суспільстві на економічне зростання та підвищення рівня життя населення. Розв'язання цих завдань має бути стрижнем законодавчої діяльності депутатського корпусу. А діалог між парламентаріями та депутатами обласних і міських рад на терені соціальної політики вирішено започаткувати як традицію. Для глибшого розуміння ситуації на місцях парламентський комітет проводитиме і виїзні засідання у регіонах.

Юліана ШЕВЧУК.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Міський голова дякує і вибачається

Міський голова Львова Андрій Садовий (на знімку) ***під час сесії звернувся до підприємців міста у зв'язку з безпідставними, на його думку, звинуваченнями на адресу організаторів святкування 750-річчя Львова, що прозвучали від УМВСУ області.***

— Відзначення 750-річного ювілею міста Львова стало не лише святом для сотень тисяч львів'ян і гостей нашого міста. Це свято вперше в сучасній історії Львова продемонструвало приклад об'єднання зусиль влади і підприємців, — заявив міський голова. — Попри те, що у бюджеті міста практично не було закладено ні копійки на проведення урочистостей, нам вдалося відзначити свято на дуже високому рівні. Завдяки масштабності святкових заходів до Львова приїхали президенти України, Польщі та Литви, дипломати кількох десятків країн світу та інші поважні гості. Це відкрило місто для нових проектів, інвестицій та десятків тисяч туристів. «Я хочу заявити, що все це стало можливе головним чином завдяки тому, що підприємці повернулись обличчям до свого міста і щедро допомогли громаді. Ми побачили нове обличчя львівського підприємця — відкритого до співпраці і готового служити громаді міста, в якому він працює. За це я їм вкотре хочу щиро подякувати», — сказав А. Садовий.

Але водночас міський голова додав, що також змушений перед ними вибачитися, бо «внаслідок своєї участі у святкуванні львівські підприємці, які вклали власні кошти у загальноміське свято, не лише заслужили повагу і подяки від львів'ян, а й стали об'єктами безпрецедентного з «медведчуківських» часів тиску з боку деяких представників львівської міліції». Попри те, що благодійники та організатори святкування відкрито продемонстрували усі свої матеріали контролюючим органам, таким, як КРУ та податкова, їх не залишають у спокої ті, хто звик використовувати свої повноваження не для захисту закону, а для банального рекету в законі.

Міський голова зазначив, що, запросивши підприємців до співпраці, він мимоволі викликав на них вогонь з боку тих, хто хоче помститися новій команді в міській Ратуші. Отож А. Садовий заявив про свою рішучу готовність стати на захист тих, хто допоміг громаді гідно відзначити ювілей. «Я маю велику надію, що ці переслідування не змінять вашої готовності й надалі допомагати громаді. Бо лише у тісній співпраці між владою, громадою і підприємцями нам вдасться відродити наше місто», — додав він.

Насамкінець зазначимо, що на сьогодні кримінальної справи проти підозрюваних не порушено, проте матеріали направлено до МВС України.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Депутати готові лягти на рейки

Багатство, яке зненацька впало на голову територіальної громади райцентру Болград у вигляді майна кількох військових містечок колишньої 1-ї аеромобільної дивізії Збройних сил України, житлового мікрорайону, об'єктів соцкультпобуту та житлово-комунального господарства, стало не подарунком, а головним болем. Десять казарм, дві їдальні, автопарки, майстерні з ремонту техніки, два чудові клуби, теплиця, готель, злітно-посадкова смуга, на якій можуть приземлятися всі типи літаків, госпіталь на 200 ліжок, і все це у відмінному стані — ось яку спадщину залишила армія місцевій владі, виконуючи указ Президента про реформування своїх лав. Військове майно безплатно передане у власність територіальної громади.

Було проведено інвентаризацію і складено дефектний акт, згідно з яким Міноборони зобов'язане було відшкодувати Болградській міській раді майже 3,8 мільйона гривень як компенсацію за майбутні ремонтно-відбудовчі роботи в переданих військових містечках, а це 1600 квартир.

Сьогодні в міської влади виникла проблема з опаленням військових містечок і з охороною переданого майна, на яке вже кваплятъся мародери, намагаючись по цеглинці розтягти те, що залишили військові. Дійшло вже до того, що міський голова Болграда Володимир Качанов особисто, з берданкою, охороняє ночами військові містечка.

Позачергова сесія міської ради поставила питання руба: або Кабінет Міністрів завершує процес передачі військового майна в комунальну власність і виділяє 3,8 мільйона гривень, або депутати міськради повним складом ляжуть на рейки і блокують залізницю Рені—Кишинів та автостраду Одеса—Рені.

На території Одеської області зникають військові гарнізони — вже немає частин і підрозділів у районних центрах Арциз, Рені, селищах Буялик, Кучургани. Покинуті військовим відомством напризволяще селища, злітно-посадкові смуги, майно понтонно-мостових полків розкрадають любителі поживитися на дурничку. А житлові будинки, в яких мешкали військовослужбовці та їхні родини, і взагалі стали нікому не потрібні — їх не опалюють, а люди виживають хто як може.

Останньою краплею, що переповнила чашу терпіння депутатів міськради в Болграді, стали спроби військових здати в металобрухт експонати музею бойової слави 1-ї аеромобільної дивізії: гармати часів Великої Вітчизняної війни, зразки озброєння.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Коли осяде порох після битви

■ АНАЛІЗ. ПРОГНОЗ

Віктор Янукович днями зробив гучну заяву. Прем'єр сказав, що балотуватиметься на посаду Президента, якщо буде скасовано політичну реформу. Однак сенсаційною, принаймні для мене особисто, вона не стала. Передусім через попередні дії глави Кабінету Міністрів та антикризової коаліції, в якій роль першої скрипки грає пропрем'єрська Партія регіонів.

Схоже, у діях політиків настав цугцванг, говорячи мовою шахістів. А це — свідчення повної відсутності стратегії під час втілення в життя політичних планів.

Перші заморозки

Пленум центрального комітету КПУ, за словами народного депутата Леоніда Грача, поставив ультиматум перед членами коаліції про узгодженість дій. Інакше, погрожують комуністи, вони вийдуть з коаліції.

За повідомленням колег-телевізійників, один з наймолодших членів ЦК КПУ, народний депутат Олександр Голуб заявив: у лютому наступного року комуністи таки вийдуть з коаліції. Бо дострокові парламентські вибори дають їм шанс на збереження статус-кво в суспільстві. З другого боку, схоже, в лавах Партії регіонів посилюються позиції яструбів, яких вистачає і в оточенні Віктора Януковича. Власне, про це ми писали в попередніх публікаціях, коли звертали увагу на прояви реваншизму, що періодично з'являлися у діях «біло-синіх». Понад те, за моїми даними, отриманими з наближених до керівництва Партії регіонів джерел, там всерйоз думали над тим, як відтиснути у «тінь» одного з ідеологів «реваншизму» Євгенія Кушнарьова. Однак, схоже, гору взяли саме «яструби», які і визначають поведінку прем'єра.

Не збираюся давати оцінку діям колишнього чи діючого міністра закордонних справ, але спроба заблокувати виконання указу глави держави про надання директив перед поїздкою прем'єра до США явно простежується.

Не дивно, що останнім часом з'явилися чутки про конфронтацію головного спонсора «регіоналів» Ріната Ахметова та прем'єра. Один з найбагатших людей країни єдиний з фракції ПР не голосував за відставку міністра внутрішніх справ Юрія Луценка. А газета, засновник якої група СКМ, уже надрукувала кілька публікацій, що завдають удару по іміджу і Віктора Януковича, і уряду. І це не дивно, бо бізнес, фінанси зокрема, як каже один мій знайомий, люблять тишу. Так, «помаранчеві» попсували трохи крові володарю донецького «Шахтаря». Так, йому довелося повернути «Криворіжсталь». Однак продаж цього підприємства з аукціону за суму в чотири рази більше сприяв капіталізації активів групи СКМ, якою до виборів володів Рінат Ахметов і, гадаю, продовжує мати стосунок і нині. А це зміцнило його позиції в західному світі. Як людина, що довго займалася бізнесом, Рінат Леонідович розуміє: протистояння прем'єра і глави держави б'є насамперед по іміджу держави, а тому і по багатих людях, які хочуть цивілізовано вийти на світові ринки, у тому числі фондові. Однак, за нашими даними, прем'єр нині не вельми прислухається до порад таких, як Рінат Ахметов. Віктор Янукович вважає, що відтепер лише він може визначати правила гри на політичному полі. Чим обернеться така поведінка? Можна спрогнозувати, що рано чи пізно донецькі захочуть позбутися свого непокірного «дона». Тому їм також вигідно піти на дострокові вибори. Особливо після різкого підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги, що вже негативно позначається на рейтингах і прем'єра, і Партії регіонів.

Пейзаж після бою

Чим обертається таке протистояння, уже відчули на собі «помаранчеві». Після відставки Юлії Тимошенко з посади прем'єра між БЮТом і «Нашою Україною» розпочалася війна, яка завершилася поразкою для обох політичних сил. Жодна з них не отримала такої підтримки на минулих виборах, якої прагнула. Понад те, не вистачало голосів і для формування коаліції. Однак бойові дії не припинилися навіть після початку переговорів про формування єдиної «помаранчевої» команди. Невгамовний кадровий апетит залишив, як і героїню казки Олександра Пушкіна, біля «розбитого корита».

Лише тепер вони, схоже, усвідомили, в яку втрапили халепу. І проблема не лише у гучних відставках Бориса Тарасюка чи Юрія Луценка. «Помаранчеві» зрозуміли: вони не можуть впливати на розвиток подій у країні. Особливо за відсутності традицій і вироблених усталених правил поведінки на політичному полі. Недаремно кожна зі сторін протистояння у трикутнику Верховна Рада — Кабінет Міністрів — Президент трактує Основний Закон країни на свій лад, що вносить хаос у роботу владних інститутів. А від того потерпає передусім народ. Звідси і намагання Віктора Ющенка перекроїти партію Народний союз «Наша Україна» за своїми лекалами. Саме тому він так наполегливо агітував за Віктора Балогу на виборах голови політради НСНУ. Хай навіть тимчасового. Бо потрібно, як стверджують аналітики, не лише провести на цю посаду Юрія Луценка, а й виставити на майбутні вибори єдиний блок. І бажано, щоб туди увійшов і БЮТ. Адже минулорічний похід по депутатські мандати чотирма колонами лише розпорошив сили і не дав бажаного результату. Окрім того, якщо Юлія Тимошенко не погодиться блокуватися, тоді НСНУ піде по голоси виборців самостійно. А закон забороняє брати участь у виборах партії, яка зареєстрована менш як за рік.

* * *

Як бачимо, дострокові парламентські вибори починають випукло проявлятися на політичному горизонті. Підтвердження цього — заява Юлії Тимошенко в минулий понеділок про те, що вони з Юрієм Луценком домовилися спільно домогтися дострокових парламентських виборів. Інше запитання: чим вони закінчаться, поки що, схоже, головних політичних гравців не хвилює. Підсумки підіб'ють після того, як осяде порох після битви.

Володимир КОРОЛЮК.

Зайва розкіш

Повторні вибори міського голови Кіровограда відбудуться 11 лютого наступного року. Таке рішення прийняла міська територіально-виборча комісія.

У бюлетені залишається прізвища кандидатів, які балотувалися на виборах 26 листопада. Щоправда, до 29 претендентів може додатися ще й Олександр Нікулін, у разі якщо суд задовольнить його позов про незаконне зняття з перегонів. Нагадаємо, названого кандидата було усунуто з виборчого процесу в ніч напередодні голосування, і, власне, саме через те, що не на всіх бюлетенях встигли проставити проти його прізвища позначку «вибув», ТВК визнала вибори недійсними. Незважаючи на прийняте ТВК рішення, впевненості, що повторні вибори відбудуться, в кіровоградців немає. Адже на відміну від попередніх, які фінансувалися Центрвиборчкомом, гроші на наступні доведеться вишукувати в міському бюджеті. Чи спроможне місто потягнути непередбачений фінансовий тягар, залишається під сумнівом.

Та чи потрібний міський голова Кіровограду? Сакраментальне запитання дедалі частіше доводиться чути з вуст городян. Епопея з постійними виборами і перевиборами перетворила плебісцит на звичайнісінький фарс. Останньою краплею в чаші терпіння мешканців обласного центру стала відмова від посади Валерія Кальченка, який змінив довіру земляків на мандат нардепа. Свій протест кіровоградці висловили фактичним бойкотом перевиборів. І якщо 26 листопада до виборчих дільниць прийшло трохи більше двадцяти відсотків виборців, можна прогнозувати, що 11 лютого їх буде ще менше.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

І посадили алею злагоди

Нарешті запоріжці зітхнули з полегшенням — міська рада знову дієздатна! Після тривалого погодження кандидатур на посади заступників міського голови та членів виконавчого комітету депутати їх швидко затвердили і за три години розглянули 68 питань порядку денного сесії. Таких рекордів тут не ставили навіть у старі добрі часи...

Одразу після сесії депутати та члени виконкому міськради на знак повного примирення посадили 100 берізок у районі каскаду фонтанів «Райдуга».

— Отак би всі і завжди працювали, як ми сьогодні! — підсумував зроблене міський голова Євген Карташов. — У Запоріжжі знайшли компроміс заради стабільності та благополуччя міста. Наш головний принцип — робити людям добро.

Представник депутатської екологічної комісії міськради Євген Черняк запропонував проводити такі акції після кожної сесії, пообіцявши наступного разу запросити для їх супроводу оркестр. Утім, його запрошення може й не знадобитися, адже разом з колегами-депутатами молоді берізки садив і головний диригент Запорізького академічного симфонічного оркестру В'ячеслав Редя.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

Співчуття

Фракція Партії регіонів України у Верховній Раді України висловлює глибокі співчуття своєму колезі, народному депутату України Юрію Олександровичу Колоцею з приводу тяжкої втрати — смерті матері **Наталії Олександрівни.** Нехай світла пам'ять про неї назавжди збережеться в серцях її рідних і близьких.

З глибоким сумом і скорботою,
голова депутатської фракції Партії регіонів
Раїса БОГАТИРЬОВА.

Україна-Ізраїль

До відома керівників підприємств, установ, науково-дослідних інститутів, громадських та творчих організацій, спілок, асоціацій, підприємців, керівників органів місцевого самоврядування.

Відповідно до подання Комітету Верховної Ради України у закордонних справах Голова Верховної Ради Олександр Мороз розпорядженням №1020 від 26 жовтня 2006 року затвердив склад депутатської групи Україна-Ізраїль. До її складу увійшли 31 народний депутат України —представники всіх фракцій парламенту. Керівником депутатської групи затверджено народного депутата України Колесніченка Вадима Васильовича.

Відповідно до цього парламентська група кнесету Ізраїль-Україна запросила українських парламентаріїв відвідати Ізраїль та обговорити широке коло питань поширення та поглиблення міжпарламентських і міждержавних зв'язків, а також зв'язків у сферах виробничої, гуманітарної, духовної, творчої діяльності тощо. Візит до Ізраїлю українських парламентаріїв планується на квітень 2007 р.

Зважаючи на викладене, звертаюся до вас з запрошенням взяти участь у підготовці тих тем, які можуть бути цікавими для вас в Ізраїлі. Вони обов'язково будуть доведені до ізраїльської сторони в письмовому вигляді і передані до відповідних органів влади Ізраїлю, підприємств, організацій, підприємців, наукових, творчих та інших інституцій, які виявлять до них зацікавленість.

Пропозиції співробітництва можна надсилати за адресою:

Верховна Рада України 01008, Київ, вул. Садова 3А, кімната 503

Колесніченко В. В.

(044) тел/факс 255-36-35 тел. 255-35-31

i-mail: kolesnichenko. vadym@rada. gov. ua

З повагою,

Вадим КОЛЕСНІЧЕНКО,
народний депутат України, керівник депутатської групи Україна-Ізраїль.

Заява фракції «Наша Україна» стосовно необхідності прийняття поданого Президентом України законопроекту про голодомор 1932—1933 років

25 листопада 2006 року український народ вкотре вшанував пам'ять мільйонів співвітчизників, що загинули від голодоморів у XX столітті. У великих містах і маленьких селах запалали свічки пам'яті по безневинних жертвах. Лише у столиці України, на Михайлівській та Софійській площах, до пам'ятника жертвам голодомору прийшли понад п'ятдесят тисяч людей.

Нагадаємо, що річниці голодомору 1932—1933 років постійно відзначають на державному рівні починаючи з 1992 року. Ця тема півтора десятиліття постійно перебуває в центрі уваги науковців, політиків, її розглядали на парламентських слуханнях. Голодомор не просто страшна трагедія, бо трагедія може бути спричинена і стихійним лихом. Це була свідома, цілеспрямована, організована владою акція, спрямована на фізичне знищення великої соціальної групи насамперед за національною ознакою. Саме ці оцінки лежать в основі поняття, визначеного в міжнародних правових документах, —геноцид як злочин проти людства.

15 травня 2003 року Верховна Рада України, незважаючи на спротив певних політичних сил, визнала, що голодомор був «актом геноциду українського народу», проте Звернення Верховної Ради мало винятково політичні наслідки. 2 листопада цього року Президент України Віктор Ющенко вніс на розгляд парламенту проект закону України «Про Голодомор 1932—1933 років в Україні». Прийняття нормативного документа дуже важливе, оскільки має закріпити законом ставлення нашої держави до страшної трагедії, ця позиція має стати обов'язковою для державних установ та політичних сил. Згідно з текстом нормативного документа, голодомор має бути визнаний актом геноциду українського народу.

Нині науково доведено, що голодомор був свідомо спланований комуністичним сталінським режимом. Його метою було покарання українців за постійне прагнення до самоідентифікації та негативне ставлення до колективізації, проведення за рахунок українського села індустріалізації, зачистки українських земель від корінної нації для масового заселення іншим, більш слухняним щодо Кремля населенням. Підтвердженням цього факту є те, що голодомор 1932—1933 років був організований не лише на території УРСР, а й у населених переважно українцями Білгородщині, Курщині та Кубані. Бузувірський план реалізовувався за допомогою низки узгоджених і добре скоординованих заходів, якими стали:

— знищення традиційної системи ведення сільського господарства шляхом масового «розкуркулювання» селян, яких насильно заганяли в колгоспи, накладання на селян непомірно високих планів хлібоздачі;

— позбавлення селян права мати паспорт громадянина СРСР, заборони селянам виїжджати з місць їх проживання, репресії проти українців, що самовільно виїхали з сіл;

— впровадження особливого режиму стосовно окремих регіонів, що особливо «завинили» перед радянською владою, в яких відбирали всі товари та засоби до існування, що перебували на складах та в магазинах, насильницької реквізиції у селян усіх запасів продовольства і навіть одягу, заборона будь-якої торгівлі та ввезення будь-яких засобів до існування, оточення цих регіонів озброєними загонами каральних органів;

— намагання приховати причини і масштаби трагедії, що проявилося в забороні листування і поширення інформації про фактичне становище на селі, зокрема, покарання осіб, що виявили під час перепису 1939 року факти високої смертності серед українського населення;

— поширення в Радянському Союзі та за кордоном брехливої інформації про життя селян в Україні.

Проект закону про голодомор, внесений Президентом України, встановлює юридичні механізми, необхідні для реалізації цього документа. За заперечення факту геноциду українського народу передбачена адміністративна відповідальність. Органи державної влади зобов'язані забезпечувати вивчення трагедії постраждалих від голодомору 1932—1933 років в Україні. Ці заходи повинні сприяти збереженню історичної пам'яті українського народу.

На превеликий жаль, законопроект Президента України наштовхнувся на незрозумілі перепони (нагадаємо, що факт голодомору визнано десятьма парламентами країн світу!). Він свідомо не був розглянутий Верховною Радою 17 листопада 2006 року, тобто у переддень Дня жалоби по жертвах голодомору. Зараз представниками Партії регіонів внесено альтернативний варіант законопроекту. Цей документ є копією проекту, що подав Президент України, але в ньому немає терміну «геноцид» та не передбачена адміністративна відповідальність за заперечення факту голодомору, тобто з документа вихолощено його головний змістовний стрижень.

Аморальною провокацією було поширення 17 листопада у Верховній Раді України брошури «Миф о голодоморе — изобретение манипуляторов сознанием», яка ганебно перекручує історичні факти, паплюжить національну гідність українців.

Фракція «Наша Україна» заявляє, що будь-які спроби уникнути відновлення історичної справедливості є глумом над пам'яттю мільйонів співвітчизників, що закатовані під час найбільшого в історії людства спланованого народовбивства.

Фракція «Наша Україна» підтримує позицію глави держави, який вважає, що прийняття закону про голодомор — це обов'язок Верховної Ради України. Розгляд і розв'язання цієї проблеми не може бути предметом політичних спекуляцій, оскільки страшна трагедія зачепила рівною мірою і центральні, і східні регіони України, вона стосувалася передусім простих людей, захисниками яких нині виставляють себе деякі сучасні противники визнання голодомору. Ця трагедія пройшла через усі українські родини, завдала непоправних втрат генофонду української нації. Розгляд і розв'язання проблеми голодомору лежать у площині моралі та моральності української еліти, всіх тих, хто має не лише зберегти історичну пам'ять українського народу, а й працювати задля цивілізованого сьогодення та майбутнього України.

В'ячеслав КОВАЛЬ,
заступник голови депутатської фракції «Наша Україна».

ВІД РЕДАКЦІЇ: 28 листопада цього року Верховна Рада України 233 голосами ухвалила Закон «Про Голодомор 1932—1933 років».

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 9 Закону України «Про лікарські засоби»

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Статтю 9 Закону України «Про лікарські засоби» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 22, ст. 86) викласти в такій редакції:

«Стаття 9. Державна реєстрація лікарських засобів

Лікарські засоби допускаються до застосування в Україні після їх державної реєстрації, крім випадків, передбачених цим Законом.

Державна реєстрація лікарських засобів проводиться на підставі заяви, поданої до Міністерства охорони здоров'я України або уповноваженого ним органу.

У заяві про державну реєстрацію лікарського засобу зазначаються: назва та адреса виробника; назва лікарського засобу і його торговельна назва; назва діючої речовини (латинською мовою); синоніми; форма випуску; повний склад лікарського засобу; показання та протипоказання; дозування; умови відпуску; способи застосування; термін та умови зберігання; інформація про упаковку; дані щодо реєстрації лікарського засобу в інших країнах.

До заяви додаються: матеріали доклінічного вивчення, клінічного випробування та їх експертиз; фармакопейна стаття або матеріали щодо методів контролю якості лікарського засобу, проект технологічного регламенту або відомості про технологію виробництва; зразки лікарського засобу; його упаковка; документ, що підтверджує сплату реєстраційного збору.

За результатами розгляду зазначених матеріалів Міністерство охорони здоров'я України або уповноважений ним орган у місячний термін приймає рішення про реєстрацію або відмову в реєстрації лікарського засобу.

Рішенням про державну реєстрацію затверджуються фармакопейна стаття або методи контролю якості лікарського засобу, здійснюється погодження технологічного регламенту або технології виробництва, а також лікарському засобу присвоюється реєстраційний номер, який вноситься до Державного реєстру лікарських засобів України.

У Державному реєстрі лікарських засобів України зазначаються: торговельна назва лікарського засобу; виробник; міжнародна непатентована назва; синоніми; хімічна назва чи склад; фармакологічна дія; фармакотерапевтична група; показання; протипоказання; запобіжні заходи; взаємодія з іншими лікарськими засобами; способи застосування та дози; побічна дія; форми випуску; умови та терміни зберігання; умови відпуску.

Інформація, що міститься у заяві про державну реєстрацію лікарського засобу та додатках до неї (далі — реєстраційна інформація), відповідно до положень цього Закону та інших нормативно-правових актів України підлягає державній охороні від розголошення та недобросовісного комерційного використання. Міністерство охорони здоров'я України або уповноважені ним органи зобов'язані охороняти таку інформацію від розголошення та запобігати недобросовісному комерційному використанню такої інформації.

Якщо лікарський засіб зареєстрований в Україні, забороняється протягом п'яти років з дати такої реєстрації (незалежно від строку чинності будь-якого патенту, який має відношення до лікарського засобу) використовувати реєстраційну інформацію для подання заяви про державну реєстрацію іншого лікарського засобу, крім випадків, коли право посилатись або використовувати таку інформацію одержано в установленому порядку.

За розголошення, неправомірне використання реєстраційної інформації винні особи притягаються до дисциплінарної, адміністративної, цивільної та/або кримінальної відповідальності відповідно до законів України.

Для державної реєстрації лікарських засобів, що базуються або мають відношення до об'єктів інтелектуальної власності, на які відповідно до законів України видано патент, заявник подає копію патенту або ліцензії, якою дозволяється виробництво та продаж зареєстрованого лікарського засобу. Заявники подають лист, в якому вказується, що права третьої сторони, захищені патентом, не порушуються у зв'язку з реєстрацією лікарського засобу.

На зареєстрований лікарський засіб заявнику видається посвідчення, в якому зазначається строк дії, протягом якого лікарський засіб дозволяється до застосування в Україні.

Лікарський засіб може застосовуватись в Україні протягом п'яти років з дня його державної реєстрації. За бажанням особи, яка подала заяву про державну реєстрацію лікарського засобу, строк, протягом якого він дозволяється до застосування на території України, за рішенням реєструючого органу може бути скорочено.

У разі виявлення невідомих раніше небезпечних властивостей лікарського засобу Міністерство охорони здоров'я України або уповноважений ним орган може прийняти рішення про повну або тимчасову заборону на його застосування.

Після закінчення терміну, протягом якого зареєстрований лікарський засіб було дозволено до застосування в Україні, лікарський засіб може застосовуватись за умови його перереєстрації.

Рішення про відмову в державній реєстрації лікарського засобу приймається, якщо не підтверджуються висновки щодо його ефективності та безпечності.

У державній реєстрації може бути відмовлено у разі, коли внаслідок такої реєстрації будуть порушені захищені патентом чинні майнові права інтелектуальної власності, в тому числі при виробництві, використанні, продажу лікарських засобів.

Про відмову в реєстрації лікарського засобу Міністерство охорони здоров'я України або уповноважений ним орган у десятиденний строк надсилає заявнику письмову мотивовану відповідь. Рішення про відмову може бути оскаржено у встановленому законом порядку.

Порядок державної реєстрації (перереєстрації) лікарського засобу та розміри збору за державну реєстрацію (перереєстрацію) лікарського засобу визначаються Кабінетом Міністрів України.

Не підлягають державній реєстрації лікарські засоби, які виготовляються в аптеках за рецептами лікарів та на замовлення лікувально-профілактичних закладів із дозволених до застосування діючих та допоміжних речовин».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування і застосовується до відносин, що виникли після набрання ним чинності.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади України їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 16 листопада 2006 року.
№ 362-V.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про проведення Шістнадцятої щорічної сесії Парламентської асамблеї Організації з безпеки та співробітництва в Європі

У зв'язку з досягнутим високим рівнем парламентської співпраці між Україною та Організацією з безпеки та співробітництва в Європі і взаємоузгодженою домовленістю між Верховною Радою України та Парламентською асамблеєю Організації з безпеки та співробітництва в Європі Верховна Рада України **постановляє**:

1. Провести Шістнадцяту щорічну сесію Парламентської асамблеї Організації з безпеки та співробітництва в Європі у період з 5 по 9 липня 2007 року в м. Києві.

2. Утворити Організаційний комітет з підготовки і проведення Шістнадцятої щорічної сесії Парламентської асамблеї Організації з безпеки та співробітництва в Європі (далі — Організаційний комітет).

3. Головою Організаційного комітету призначити Першого заступника Голови Верховної Ради України Мартинюка Адама Івановича.

4. Затвердити персональний склад Організаційного комітету (додається).

5. Надати повноваження голові Організаційного комітету, у разі потреби, вносити зміни до персонального складу Організаційного комітету.

6. Організаційному комітету у двотижневий строк затвердити план заходів з підготовки і проведення Шістнадцятої щорічної сесії Парламентської асамблеї Організації з безпеки та співробітництва в Європі.

7. Кабінету Міністрів України у двотижневий строк визначитись щодо участі відповідних міністерств та інших центральних органів виконавчої влади у підготовці і проведенні Шістнадцятої щорічної сесії Парламентської асамблеї Організації з безпеки та співробітництва в Європі та забезпечити своєчасне фінансування передбачених у кошторисі Верховної Ради України на 2007 рік видатків на проведення цієї сесії.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

м. Київ, 16 листопада 2006 року.
№ 351-V.

Додаток до Постанови Верховної Ради України від 16 листопада 2006 року № 351-V

Склад Організаційного комітету з підготовки і проведення Шістнадцятої щорічної сесії Парламентської асамблеї Організації з безпеки та співробітництва в Європі

МАРТИНЮК Адам Іванович — Перший заступник Голови Верховної Ради України, голова Організаційного комітету;

ТАБАЧНИК Дмитро Володимирович — Віце-прем'єр-міністр України, перший заступник голови Організаційного комітету;

ШИБКО Віталій Якович — Голова Комітету Верховної Ради України у закордонних справах, заступник голови Організаційного комітету;

АЛЕКСЄЄВ Ігор Вікторович — народний депутат України, член Постійної делегації Верховної Ради України у Парламентській асамблеї Організації з безпеки та співробітництва в Європі;

БЕРЕЖНОВ Сергій Петрович — Перший заступник Міністра охорони здоров'я України;

БІЛОРУС Олег Григорович — народний депутат України, керівник Постійної делегації Верховної Ради України у Парламентській асамблеї Організації з безпеки та співробітництва в Європі;

ГОЛУБЧЕНКО Анатолій Костянтинович — Перший заступник Голови Київської міської державної адміністрації;

ЄВДОКИМОВ Володимир Миколайович — Перший заступник Міністра внутрішніх справ України;

ЄГОРОВ Олександр Борисович Голова Державної митної служби України;

ЄФРЕМОВ Олександр Сергійович — народний депутат України, заступник керівника Постійної делегації Верховної Ради України у Парламентській асамблеї Організації з безпеки та співробітництва в Європі;

ЗАЙЧУК Валентин Олександрович — Керівник апарату Верховної Ради України;

ЗУБОВ Валентин Сергійович — народний депутат України, член Постійної делегації Верховної Ради України у Парламентській асамблеї Організації з безпеки та співробітництва в Європі;

КОПИЛОВ Вадим Анатолійович — Перший заступник Міністра фінансів України;

КОРНІЄНКО Владислав Вікторович — Перший заступник Міністра культури і туризму України;

КОРНІЄНКО Володимир Володимирович — Перший заступник Міністра транспорту та зв'язку України;

КРУГЛОВ Микола Петрович — народний депутат України, член Постійної делегації Верховної Ради України у Парламентській асамблеї Організації з безпеки та співробітництва в Європі;

ЛЕВЧЕНКО Катерина Борисівна — народний депутат України, член Постійної делегації Верховної Ради України у Парламентській асамблеї Організації з безпеки та співробітництва в Європі;

ЛИТВИН Микола Михайлович — Голова Державної прикордонної служби України;

ПЛЮТА Петро Васильович — Начальник Управління державної охорони України;

ПРУТНІК Едуард Анатолійович — Голова Державного комітету телебачення і радіомовлення України;

ХАНДОГІЙ Володимир Дмитрович — заступник Міністра закордонних справ України;

ЮЩЕНКО Петро Андрійович — народний депутат України, член Постійної делегації Верховної Ради України у Парламентській асамблеї Організації з безпеки та співробітництва в Європі.

■ ДИВО ПРИРОДИ

ПІВОНІЯ З`ЯВИЛАСЯ НЕЖДАНО

Півонія зазвичай до середини літа повністю відцвітає. А далі ніби впадає у сплячку — аж до весни, щоб, зігрівшись сонцем, знову радувати люд своїм цвітом. Однак, як не дивно, цю радість 59-річний житель селища Демидівка Микола Новак спізнав уже у грудні, коли неждано-негадано на квітнику під хатою розцвіла півонія. Нічні приморозки у три-чотири градуси її зовсім не настрашили.

Квітникарство — улюблена справа Миколи Новака ще з дитинства. І досі чоловік зберігає шкільну грамоту за перемогу у конкурсі юних натуралістів. Спеціальність агронома ще більше поріднила Миколу Артемовича з природою. І в минулому, коли керував сільськогосподарськими підприємствами, і зараз, очолюючи апарат Демидівської районної ради, вільний час чоловік присвячує квітникарству.

— Півонією деревовидною я зацікавився торік, — розповідає Микола Артемович, — коли в одному з видань побачив квітку на знімку. Виписав насіння поштою. А навесні вже сам наяву переконався, наскільки вона прикрасила квітник. А ось чому взимку півонія розцвіла знову, для мене самого загадка.

Біологи припускають, що розгадка демидівського дива природи полягає у тому, що порушено біоритм рослини.

— Взагалі-то, було б прекрасно, якби квіти зацвітали надворі і взимку, — фантазує Микола Новак, — а щодо безпосереднього винуватця дива, то мені його все-таки шкода, бо якщо вдарять сильні морози, то розквітла півонія може не тільки «прихворіти», але й загинути. Отож буду її якомога краще утеплювати. А заразом надалі спостерігатиму за «поведінкою» цієї рослини. Цей дослід, думаю, буде цікавим. Як для мене особисто, так і для всіх, хто цікавиться квітникарством.

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімках: квітникар Микола НОВАК; півонія неждано-негадано розцвіла у грудні на обійсті М. Новака.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Святий Миколай проживатиме в Карпатах

Незабаром усі охочі матимуть змогу відвідати помешкання Святого Миколая. Споруджувати житло для відомого святого взялися поблизу райцентру Косова, що на Прикарпатті. Чудотворець стане «власником» чималого маєтку: хати, пошти, церкви, кузні, та ще й млина. Відповідне розпорядження про створення туристично-мистецького комплексу «Маєток Святого Миколая» підписав голова Івано-Франківської ОДА Роман Ткач. Неподалік планується звести будинок творчості народних майстрів Національної спілки майстрів народного мистецтва України, музей ялинкової іграшки, дитячий театр та кілька справжніх гуцульських гражд, у яких зупинятимуться гості. Створено наглядовий орган за виконанням робіт, який очолила заступник голови ОДА Романія Постолянюк. Комплекс захопить території Черганівської та Смодненської сільських рад, на що є рішення Косівської районної ради. Метою проекту є збереження національної спадщини шляхом залучення дітей та молоді до ознайомлення з добрими справами Святого Миколая. Косівський район обраний не випадково, адже традиції вшанування чудотворця тут дуже давні.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Допомогти тваринам можна одним телефонним дзвінком

Допомогти харківському зоопарку можна одним телефонним дзвінком. А також двома і навіть більше. Тут відкрилася спеціальна благодійна «гаряча лінія». Коштує дзвінок 3 гривні. Їх впишуть у телефонний рахунок, а потім перерахують зоопарку. Його директор Олексій Григор'єв вважає, що це найзручніший спосіб для спонсорів — не треба йти в банк, запам'ятовувати довгі розрахункові рахунки. Сьогодні в зоопарку 7 тисяч вихованців — від рибок і птахів до слонів і бегемотів. Грошей не вистачає не тільки на те, щоб годувати їх, а й на зарплати співробітникам. Зоопарк із побоюванням чекає рішення про підвищення тарифів на комунальні послуги і готується підняти плату за вхід. Можливо, що наступної весни подивитися на тварин коштуватиме вже не 10, а 15 гривень. Це для дорослих. Плата для дітей — 5 гривень — залишиться незмінною в будь-якому випадку.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Михал Михалича зустрічав Михайло Михайлович

«Якщо я без портфеля, значить, я на відпочинку» — так відповів Михайло Жванецький на моє запитання про відсутність його знаменитого потертого портфеля.

Біля входу до Київського національного університету культури і мистецтв відомого сатирика Михайла Жванецького зустрічав співаючий ректор Михайло Поплавський. Жванецький приїхав на зустріч зі студентами режисерського факультету вузу. Переповнена аудиторія вітала сатирика стоячи, бурхливими оплесками й захопленими вигуками.

На зустрічі Поплавський сказав підопічним, що тепер кожного свого приїзду до Києва Михайло Жванецький проводитиме для студентів майстер-клас. Знаменитий одесит заздрить студентам, тому що: «Моїм університетом був «Привоз».

Слухаючи монологи Жванецького, публіка шаленіла від захвату. «Тільки роззявляю рот, як вони вже сміються. Я майже тридцять років не спілкувався з такою аудиторією», — зізнався Михайло Михайлович.

— Який це кайф спілкуватися з вами! — такими словами завершив Жванецький зустріч зі студентами КНУКМ.

Випивши зі своїм тезком по чарці горілки Михайло Жванецький полетів до Москви. Але обіцяв повернутися...

Андрій НЕСТЕРЕНКО.

На знімку: два Михайли Михайловичі.

Фото автора.

На Буковині знайдено унікальну Тору

Днями мешканець Сокирян, самобутнього містечка на сході області, під час розбирання руїн старої хати знайшов загадкові згортки. Витягши сувій із підвалу на світло, він побачив, що це книжки, написані єврейською мовою. Спеціалісти з університету, яких запросили оглянути знахідку, засвідчили, що на шкіряних листках, накручених на дерев'яні стержні, було не що інше, як фрагменти Тори — юдейського П'ятикнижжя Мойсеєвого, писані різними сойферами — юдейськими каліграфами. Причому знайдено фрагменти не однієї, а кількох Тор. Експерти припускають, що у цьому домі колись мешкав освічений єврей, знавець Святого письма. Можливо, він не мав кому передати свою бібліотеку, тому сховав духовний скарб у підвалі. За іншою версією, яку озвучив доцент історичного факультету ЧНУ Ігор Чеховський, можливо, у дусі тисячолітньої традиції праведний єврей виконав зобов'язання, котре змушувало ховати у спеціальній ніші у землі — генізі — пошкоджені книги.

Сергій СУЛИМА.

«Сірий» імпорт для наших вікон

Багато в чому наш погляд на світ залежить від затишку домівки, в якій ми живемо. А домівка — від вікон у ній.

Будівельна індустрія пропонує нам багатий вибір сучасних та якісних вікон. Але умови, в яких живе український ринок, на жаль, на цей вибір впливають не найкращим чином. Найчастіше споживачеві в Україні пропонують не дуже якісні віконні матеріали й аж ніяк не за найоптимальнішими цінами. Про це нещодавно із занепокоєнням говорили на прес-конференції в Києві представники Асоціації виробників профільних виробів із полімерів. Зокрема, за словами президента асоціації Володимира Панченка, сьогодні до України ввозять дедалі більше неякісного профілю, з якого потім, зрозуміло, виготовляють не зовсім якісні вікна.

Чому це можливо? Керівник асоціації пояснює: профілі не підлягають обов'язковій сертифікації. Так, добросовісні виробники добровільно сертифікують свій товар. Але несумлінні, як нескладно здогадатися, не поспішають цього робити.

При цьому страждає не тільки споживач. Значну частину профілю імпортують до України як «сірий» імпорт, тобто із заниженням митної вартості, через що держава недоодержує податків на суму 200 млн. дол. на рік. Не виграють і вітчизняні споживачі профілю — адже вони змушені імпортувати сировину для випуску профілю в Україні зі сплатою високого мита. Як повідомив на тій самій прес-конференції іноземний інвестор Мустафа Башер, який представляє фірму «Миропласт», незважаючи на те, що він вклав у будівництво в Дніпропетровську підприємства для виробництва віконних профілів 15 мільйонів доларів, йому доводиться платити за розмитнення сировини за світовими цінами — 1,5 тис. дол. за тонну, натомість імпортери завозять готові віконні профілі по 500—800 доларів за тонну.

У чому може бути вихід? Українські виробники профільних виробів з полівінілхлориду пропонують запровадити обов'язкову сертифікацію для імпорту віконних профілів. «Ми готові конкурувати з західними і східними виробниками, але в цивілізованих умовах. І впевнені, що витримаємо конкуренцію», — заявив В. Панченко.

Що ж, залишається чекати дій уряду. Начальник управління технічного регулювання будівництва Мінбуду Дмитро Барзилович повідомив, що проект технічного регламенту, в якому буде прописано стандарти якості будівельних матеріалів, уже перебуває на розгляді Кабміну. Він також додав, що проект відправлено на узгодження з асоціацією. Тож є надія: «сірому» імпорту поставлять заслін, і вікна в наших будинках будуть світлими і теплими.

Вл. інф.

■ ТЕМА

Де взяти мільярди?

Віктор Ющенко повернув уряду закон про бюджет-2007 «на доопрацювання». Представники правлячої коаліції, дізнавшись про вето, заявили, що «з бюджетним документом так не чинять», бо «всі вимоги Президента були враховані під час підготовки бюджету».

Що не влаштовує главу держави? Передовсім, що парламент не врахував низки його принципових зауважень, зокрема зі збільшення мінімальної зарплати і прожиткового мінімуму. Президент також пропонує скасувати диспропорцію забезпечення військовиків, спрямувавши на це понад 1 млрд. грн., та передбачити 40,5 млн. грн. на проведення військово-морських операцій у Середземному морі. Його партія «Наша Україна» вважає, що необхідні на це кошти реально можна знайти, але не називає джерел, де.

Тож на громадян знову обрушився потік суперечливої інформації, з'ясувати з якої, що й до чого, непросто. Ми знаємо: помаранчеві не люблять біло-блакитних, червоних і рожевих, що закономірно. А хіба у владу політичні сили прийшли лише задля вдоволення власних амбіцій? Звісно, передовсім для того, щоб країна розвивалася, і відповідно — зростав наш добробут. Утім, людина — ненаситна, їй хочеться їсти смачніше, мати оселю просторішу, автомобіль сучасніший, одне слово — наш абсолютний попит безмежний. Але є ще й попит оплачуваний, а простіше — життя за статками.

Скажімо, екс-прем'єр Тимошенко любила витрачати гроші, як, утім, і її колега Єхануров, за правління Кабінету якого ми й не помітили, як проїли кошти від продажу «Криворіжсталі». Тепер продавати немає чого, бо надія на 10 млрд. грн., що їх плановано одержати від приватизації, — ще журавель у небі. Але ми хочемо вже зараз підвищених зарплат, пенсій, більших соціальних виплат — можна додати ще 3600 пропозицій до бюджету народних депутатів. А також 3601 пропозицію Президента.

Пам'ятаєте старий радянський тост: «Вип'ємо за те, щоб наші бажання збігалися з нашими можливостями!» Так і в економіці, яка зростає за відповідними законами: якщо задано певну межу, то вона розвиватиметься саме так, а не тому, що так хоче пан. Приміром, опозиція на чолі з Президентом невдоволена запропонованим бюджетом і вимагає збільшити витратну частину, водночас зменшивши дефіцит бюджету. Але не каже, де взяти на це кошти. А чому б їй, разом з секретаріатом Президента, не сказати: «Януковичу, ми тебе не любимо, але вибори не повинні від цього страждати, тому пропонуємо зробити ось це чи це, що забезпечить зростання зарплат і пенсій».

Або, приміром, спрямувати кошти, які Президент вимагає для навчання наших військовослужбовців у Середземному морі (що ми там забули? — **Авт.**). На реалізацію пропозицій глави держави потрібно, за словами голови бюджетного комітету Верховної Ради Володимира Макеєнка, 5,5 млрд. грн. Де пропонує їх узяти Президент? Ідей щодо цього його відомство не оприлюднювало. Чи їх забракло? Шкода, що екс-глава його секретаріату Олександр Зінченко не реалізував свій задум — перетворити це відомство на мозковий центр. Тоді його співробітники напевне продукували б ідеї, а не вдавалися до підкилимової боротьби, з'ясовуючи, яка гілка влади в Україні головніша...

Маємо давню традицію: коли згоріла хата, затягуємо паски, переходимо на сало й намагаємося її відбудувати. З нашою «хатою» нині така сама ситуація, але Президент чомусь удає, ніби суспільство вже має право на категорію абсолютного попиту...

Валентина ПИСАНСЬКА.

НОВИНИ

СЕРЕДА, 13 ГРУДНЯ 2006 ■ № 236 (3986)

Викрито чиновників Сумського міськвиконкому, які за допомогою підроблених документів незаконно надали 22 службові квартири

Віце-прем'єр-міністр України Андрій КЛЮЄВ закликав голів обласних державних адміністрацій створити штаби з ліквідації надзвичайних ситуацій на час проведення новорічних та різдвяних свят

■ У НОМЕР

Свято в серці кожної дитини

Тернопіль. Молодіжна громадська організація «Віра. Надія. Любов» проводить благодійну акцію «Подаруй дитині свято». Протягом тижня волонтери (студенти) працюватимуть у торгових точках міста, закликаючи до благодійності. В пожертву приймають гроші, одяг, книжки, солодощі.

Напередодні 19 грудня — свята Миколая — їх розподілять між вихованцями дитбудинків та притулків для неповнолітніх. Благодійну акцію підтримують також фонд регіональних інвестиційних досліджень, управління у справах сім'ї, молоді та спорту, Тернопільський центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Алкоголь й освіта несумісні

У Донецькому міському управлінні міліції створено спеціальну групу для очищення міста від незаконних торговельних точок. Першим під знесення потрапив кіоск поблизу школи № 9. Мешканці сусідніх будинків неодноразово скаржилися на те, що тут продавали алкоголь майже під стінами школи. Як розповів заступник начальника міського управління Юрій Сєднєв, перевірками не виявлено жодних документів, які б дозволяли вести торгівлю. Крім того, з'ясувалося, що встановлення ятки на цьому місці не узгоджено з архітекторами, будівельниками, землевпорядниками. Не було договору і з енергопостачальними організаціями: електрику «черпали» прямо від вуличного освітлення.

За фактами цих порушень неодноразово складали адміністративні протоколи і навіть видали припис про демонтаж конструкції. Однак власник кіоска не сприйняв таке попередження серйозно: на день демонтажу точка продовжувала працювати і продавала алкоголь, у тому числі й неповнолітнім. Співробітники міліції спільно з представниками міськвиконкому, податківцями і бійцями МНС вивезли кіоск. Із нього вилучили продукти і напої на суму понад 1,5 тисячі гривень. У міліції запевняють, що така акція — не одноразова і проводитиметься в усіх районах міста.

Ліна КУЩ.

Монополіст знову підвищив ціни

Чернівецька область. ВАТ «Чернівецький хлібокомбінат», який контролює 80% місцевого ринку хліба, вдруге протягом року підвищує ціну на найбільш вживаний вид хліба. «Орільський» подорожчав з 1,30 грн. до 1,35, а нещодавно — до 1,45 грн. Менші виробники «йдуть у фарватері». Голова Чернівецької облдержадміністрації наказав знайти конкурента-інвестора, якому створити найсприятливіші умови.

Сергій СУЛИМА.

Свято вишивальниці

Хмельницька область. Відтепер його щороку відзначатимуть 17 грудня в Дунаєвецькому районі на Хмельниччині. Кажуть, саме цього дня свята Варвара вишивала ризи для Ісуса Христа. Ініціаторами такої «червоної дати» стали працівники районної бібліотеки, які переконані, що в їхньому районі немає жодного села, де не вишивають. Доробок кращих майстринь став експозицією в районному музеї. А рукоділля дунаївчанок розходиться на цілий світ, так подобаються гостям цього краю рушники та сорочки, серветки та вишивані картини.

Віра ШПИЛЬОВА.

Руїни перетворяться на музей

Хмельницький. Перший мільйон гривень надійшов з обласного бюджету до Ізяслава на проведення реставраційних робіт. Майже півтора десятка історичних будівель райцентру до цього були в напівзруйнованому стані. Отож першим буде відреставровано замок князів Заславських, споруджений ще у XIV столітті. Ведуться роботи і в замку князів Сангушків та костелі святого Йосифа. Планується, що в першому з часом буде краєзнавчий музей, а в другому — готельно-ресторанний комплекс.

Ірина КОЗАК.

■ ФОТОФАКТ

Фото Арвідаса ШЕМЕТАСА (Укрінформ).

В одній з військових частин Криму відбувся випуск військовослужбовців військ берегової оборони. Навчалися люди в погонах за програмою взаємодії з економічним директоратом НАТО соціальної адаптації військовослужбовців, звільнених у запас. Офіцери пройшли курс з вивчення англійської мови, що, на думку організаторів програми, допоможе адаптуватися військовослужбовцям у сучасних економічних умовах.

На знімку: **офіцер ЗС України одержує сертифікат про закінчення курсу.**

Майстер-клас для мам і тат

влаштовують організатори Другого Всеукраїнського фестивалю свідомого батьківства

Як підготуватися до вагітності й пологів? Що корисне для малюка, а що — шкідливе? Отримати відповіді на ці запитання допоможуть організатори Другого Всеукраїнського фестивалю свідомого батьківства, який розпочався в Україні.

— Наш проект спрямований на підвищення загальної культури батьківства в суспільстві, — каже президент міжнародного благодійного фонду «Свідоме батьківство» Оксана Наумич. — Не всі мами сприймають появу дитини, як свято. Щороку близько 1200 породіль в Україні залишають своїх малюків у пологових будинках. Є й приховані форми девіантного материнства, тобто не лише відмова від дитини, а й нехтування малюка, — розповідає пані Оксана. — Коли дитина стає об'єктом амбітних планів мами й тата і сприймається як банківський рахунок, на який чекають дивідендів у майбутньому.

Як стати найкращими батьками, психологи навчать на інформаційно-просвітницьких заходах фестивалю. Лекції та майстер-класи для всіх бажаючих відбудуться 21—22 грудня у столичному розважальному центрі «Тропікал-парк». Такі заходи відбудуться також у Донецьку, Сімферополі та Івано-Франківську. Тим часом фахівці — акушери-гінекологи, педіатри, соціальні працівники та педагоги — обговорюватимуть проблеми перинатального та постнатального розвитку дитини на міжнародній науково-практичній конференції в Києві. До дискусії запрошено знаних у світі фахівців — американського професора Девіда Чемберлена та француза Мішеля Ордена, який вперше запровадив практику «спільних пологів», створив басейни для породіль та кімнати з домашніми умовами в пологових будинках.

Наукова частина фестивалю відбудеться під патронатом головного акушера-гінеколога МОЗ України Володимира Камінського, який досить обережно ставиться до експериментів у цій галузі. «Західні фахівці їдуть до України зовсім не для того, щоб підтримати домашнє акушерство», — наголошує він. Тим часом чимало наших жінок свідомо прагнуть народжувати поза медичними закладами, що, на переконання лікарів, є дуже небезпечно.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Фото Миколи МАГДИЧА.

У Севастопольському міському гуманітарному університеті з ініціативи декана філфаку Тамари Мельник збирають подарунки для дітей-сиріт. Спеціальні «скриньки благодійності» встановлено просто у фойє вузу.

Почалася газова війна?

Чернігівщина може з 1 січня залишитися без газу. Таку заяву оприлюднив на прес-конференції в обласному центрі голова правління ВАТ «Чернігівгаз» Ігор Іванков **(на знімку в центрі)**. За його словами «Газ України», дочірня компанія «Нафтогазу України», відмовляється продовжувати на 2007 рік договори експлуатації газорозподільних мереж з ВАТ «Чернігівгаз» «за маніпуляції виділеними ресурсами». Ігор Іванков вважає всі звинувачення безпідставними, оскільки НАК «Нафтогаз України» примушує продавати придбаний газ за нижчою ціною, що штовхає підприємство до банкрутства.

Суть конфлікту, який набирає особливо гострих форм в Ужгороді, Луцьку, Львові, Івано-Франківську, Чернівцях, на думку Іванкова, у перерозподілі ринку газу в Україні. Він ознайомив журналістів із заявою керівників кількох обласних газових служб, стурбованих участю у цьому процесі (на боці зацікавлених осіб) спецпідрозділів міліції. Так, за їхньої допомоги було захоплено ВАТ «Закарпатгаз», побито керівництво підприємства. У Чернігові побоюються такого самого розвитку подій.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Фото автора.

Тепло припікає

Кіровоградський міськвиконком підняв тарифи на тепло для населення. З 1 січня 2007 року городяни платитимуть за обігрів одного квадратного метра житла 4,39 гривні замість нинішніх 2,50. Хоча теплопостачальні підприємства в ультимативній формі вимагали від міської влади затвердити тариф у розмірі 5,24 гривні за квадратний метр, виконком визнав таку цифру економічно необгрунтованою.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

Слух за доброчинність

Луганська школа-інтернат для глухих цього року відремонтувала будинок, придбала транспорт, обладнала швейну, столярну і слюсарну майстерні, створила комп'ютерний клас. А головне — придбала цифрову FM-систему, що сприяє подоланню наслідків глухоти у вихованців. І все це завдяки благодійним 650 000 гривням від однієї з найбільших в Україні нафтових компаній, що і надалі допомагатиме школі-інтернату.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Без посередників

1 січня 2007 року, імовірно, Одеська міськрада укладе договір про постачання газу для населення з дочірнім підприємством «Нафтогаз України» — «Газ України».

Як заявив перший заступник міського голови Анатолій Ворохаєв, нинішній газовий партнер Одеси ВАТ «Одесагаз» буде лише транзитною організацією, трубами якої закуплений газ почне надходити в місто. Тобто посередників у купівлі містом газу більше не буде.

На такий крок міська влада зважилися після того, як «Одесагаз» посилив вимоги з оплати за поставлений і спожитий газ. Через недосконалу систему збору від населення коштів за паливо гроші в «Одесагаз» надходять зі значним запізненням, а газовики вимагають обов'язкову передоплату. До того ж за плановими показників у 1,5 мільйона гривень від населення надходить лише 800 тисяч щодня. Через це фахівці газового господарства знижують тиск у газовій трубі, а то й зовсім відключають котельні міста. Гаряча вода у квартирах одеситів уже зникла і з'явиться не раніше першого січня.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Фільтраційна зона

Російський уряд вкотре обговорив міграційну політику. Чиновники запропонували перевіряти мігрантів на знання російської мови, а також «професійні й особисті якості». На думку міністрів, знання російської мови «створить очевидні переваги для переселення російськомовного населення з колишніх союзних республік». Але більше часу чиновники приділили проблемам повернення співвітчизників у Росію. Для реалізації президентського указу, «влада сприятиме пошуку житла, компенсації витрат на транспорт і перевезення майна».

За оцінкою російської міграційної служби, у Росії незаконно перебувають 10,2 млн. іноземців. Однак ні для кого не таємниця, що мігранти з країн СНД повністю замінили тих, кого в радянські часи називали «ліміта». Це були провінціали, що приїжджали в Москву на найбільш шкідливі, непрестижні, низькооплачувані робочі місця. Росія, особливо міські мегаполіси, без трудової міграції навряд чи зможе нормально розвиватися.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

■ ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Підпал з розпачу

Як **повідомляв «Голос України»**, в одній із фірм Миколаєва чоловік мав намір вчинити підпал, разливши у приміщенні бензин. Удалося з'ясувати, що винуватець події раніше працював у цій фірмі за договором і прийшов за заробленими грішми. Напередодні його скоротили й обіцяли виплатити зарплату в сумі понад 900 гривень. Але «на руки» чоловік одержав лише 90 гривень. За інформацією, наданою міським управлінням УМВС, колишній працівник зайшов до приміщення фірми з півтора літрами бензину. Розливши вміст принесеної сулії на комп'ютер, стіл і підлогу, він дістав сірники і став погрожувати підпалом. До місця НП прибула оперативна група міліції, оперативний відділ УМНС, спецпідрозділ «Беркут» і пожежні. «Палія» знешкодили за лічені секунди і передали його в руки міліції. Він розповів, що штовхнули його на відчайдушний крок безгрошів'я і близькі пологи дружини. Вона приїхала в розпал того, що відбувалося, і намагалася вмовити чоловіка не робити нічого протиправного. За словами затриманого, він сподівався, що погроза підпалу вплине і зароблені гроші йому виплатять. Тоді він передасть їх дружині, а сам піде до міліції здаватися. Адекватну оцінку вчинку «палія мимоволі» дадуть слідчі органи.

Олена ІВАШКО.
Миколаїв.

З метою підвищення прозорості підготовки торговельних домовленостей

Фото прес-служби Верховної Ради.

На початку грудня в Женеві відбулася щорічна сесія Парламентської Конференції з питань Світової організації торгівлі. У форумі, проведеному Міжпарламентським союзом спільно з Європейським парламентом, взяли участь майже 400 парламентаріїв із більш як 70 країн світу. Делегацію Верховної Ради України на сесії представляли глава підкомітету з питань контролю за здійсненням зовнішніх зносин Комітету Верховної Ради України у закордонних справах Станіслав Сташевський та глава підкомітету з питань економічного виміру інтеграції та співробітництва із СОТ Комітету Верховної Ради України з питань європейської інтеграції Володимир Лановий.

З доповіддю перед учасниками виступив Генеральний директор СОТ Паскаль Ламі. Під час слухань та інтерактивного обміну думками з міністрами, послами і керівниками Секретаріату СОТ парламентарії намагалися знайти баланс між пільгами та витратами для країн—членів СОТ, який дасть можливість визначити майбутнє поточного раунду багатосторонніх торговельних переговорів. Обговорення підтвердили необхідність тісної співпраці між парламентаріями та організацією з метою підвищення прозорості підготовки торговельних домовленостей, що мають відповідати інтересам усіх країн.

Створений у 1889 році та розташований у Женеві Міжпарламентський союз є дуаєном міжнародних політичних організацій, він нараховує серед своїх членів 148 національних парламентів і сім асоційованих регіональних парламентських асамблей.

Вл. інф.

На знімку: постійний представник при відділенні ООН у Женеві Є. Бершеда, народний депутат України В. Лановий, Генеральний директор СОТ П. Ламі, народний депутат України С. Сташевський, член Європарламенту З. Залески.

■ СВІТ КОРОТКО

ООН

Критика на прощання

Під час прощальної промови генеральний секретар ООН Кофі Аннан критикував зовнішню політику американської адміністрації. Зокрема, Аннан звинуватив США в порушенні прав людини і законів у країнах, на території яких американці ведуть так звану війну з тероризмом. «Коли США порушують власні ідеали і цілі, їхні друзі по всьому світу почуваються розгублено», — сказав Аннан. Нагадаємо, що він має скласти повноваження генсека ООН 31 грудня 2006 року.

ІРАК

Кривавий теракт

Дві машини на відстані 30 метрів одна від одної практично одночасно злетіли в повітря в центрі Багдада. Загинули 57 чоловік, 151 — дістали поранення. Теракт був спрямований проти групи іракців, котрі прийшли влаштовуватися на роботу на будівельні об'єкти. За свідченням очевидців, смертник під виглядом роботодавця під'їхав на мікроавтобусі до іракців. Після того, як десятки чоловік оточили машину, а декотрі сіли всередину, самогубець привів у дію потужний вибуховий пристрій. Через кілька секунд прогримів другий вибух — машину з вибухівкою було підірвано на шляху проходження поліцейського патруля. Повідомляють про сім загиблих поліцейських.

ЧИЛІ

Екс-диктатора поховали з почестями

Аугусто Піночета, котрий помер у неділю на 92-му році життя, вчора поховали на цвинтарі в чилійській столиці. Відповідно до рішення президента Чилі Мішель Бачелет Піночету віддано почесті як колишньому командувачу чилійської армії. Постать Піночета завжди неоднозначно сприймалася в чилійському суспільстві. Особливо гостро розбіжності між супротивниками і прихильниками екс-диктатора проявилися після його смерті. Тоді як родичі жертв диктатури і супротивники режиму тріумфують і шкодують лише про те, що Піночет помер непокараним, його друзі і соратники у скорботі прощаються зі своїм кумиром.

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ

Збиралися торгувати зброєю

Військовий трибунал визнав чотирьох британських солдатів винними в підготовці до скоєння злочину. Військовослужбовці планували контрабандою провезти зброю з Іраку і продати її на чорному ринку в Європі. За словами представника обвинувачення полковника Найджела Джоунса, засуджені збиралися купувати зброю в Іраку, контрабандою, сховавши її у військовій техніці, яку відправляли додому, затим доставляти на базу в Німеччину і продавати.

Арктика тане дедалі швидше

Арктичні льоди за літні місяці до 2040 року розтануть майже повністю, впевнені автори дослідження, результати якого публікує видання «Geophisical Research Letters». Це станеться, якщо людство збереже нинішні масштаби викиду в атмосферу газів, що спричинюють «парниковий ефект». До 2040 року наприкінці літніх місяців збережеться лише невелика ділянка вічного льоду біля північного узбережжя Канади і Гренландії, вважають учені.

А за прогнозом Андре Роше, керівника наукової групи на борту канадського дослідницького криголама «Амундсен», водяні шляхи вздовж північного узбережжя Канади будуть відкриті для судноплавства вже через піввіку.

«Спогад» на свято Андрія

Фото Олега СНІТОВСЬКОГО (Укрінформ).

Призабуті народні обряди відновлюють у селі Дарахів, що на Тернопільщині, учасники вчительсько-учнівського драматичного колективу «Спогад». Колектив збирає фольклорні зразки галицьких звичаїв, записує стародавні пісні, приказки, легенди.

На знімку: дівчата з Дарахівської школи під час вечорниці в ніч на свято Андрія.

Смольний переймається народжуваністю і смертністю

У Санкт-Петербурзі вже не живе п'ять мільйонів. На жаль, людей помирає більше, ніж народжується. Цією проблемою всерйоз стурбовані у Смольному. На засіданні міського уряду було розглянуто концепцію демографічного розвитку міста до 2015 року.

Як повідомив голова комітету з праці і соціального захисту Олександр Ржаненков, у цьому плані ситуація залишається поганою. Якщо 1991 року кількість населення становила 5,7 мільйона осіб, то 2006-го — лише 4,58 мільйона.

За перше півріччя нинішнього року населення зменшилося ще на 7 тисяч осіб. Сьогодні смертність перевищує народжуваність у 1,9 разу (загалом у Росії — в 1,6 разу). Спостерігається тенденція старіння основного населення, вкрай низької тривалості життя.

За словами О. Ржаненкова, у концепції передбачені заходи з охорони здоров'я громадян середнього віку, із зміцнення і підвищення статусу родини, материнства і батьківства, з поліпшення репродуктивного здоров'я населення й удосконалення системи роботи з дітьми, що залишилися без піклування батьків.

Сучасні жінки стали самостійнішими. І умови потрібно створювати такі, щоб вони могли поєднувати активний спосіб життя з можливістю народжувати і виховувати дітей. Для цього треба будувати більше дитсадків, створювати групи продовженого дня у школах. Конкретні заходи з реалізації концепції мають бути підготовлені до першого березня.

Тетяна КРАВЧУК.
Санкт-Петербург.

Крали вугілля вагонами

На Луганщині припинено діяльність організованої злочинної групи, що крала вугілля.

Спочатку діяльність цього малого приватного підприємства жодних підозр не викликала, бо воно діяло цілком легально. На одній з колишніх шахтних ділянок ДП «Свердловантрацит» зібралося десятки тонн гірничої маси. Вугілля було не кращої якості, зольність перевищувала всі припустимі норми. Комерційна структура «бодяжила» паливо, тобто змішувала його з якісним, після чого продавала. Незабаром такий вид заробітку вже не задовольняв, бо відкрився ефективніший спосіб одержання капіталу. Йшлося про викрадення сортового вугілля.

До оборудки було залучено працівників кількох структурних підрозділів державного підприємства «Свердловантрацит». Представник приватного підприємства підбирав на залізничних станціях порожні вагони для краденого вугілля, «свої» люди доставляли їх на гірничозбагачувальну фабрику, а посадові особи ГЗФ організовували навантаження. У документах зазначалося, що вугілля є власністю колишньої структури, а не державного підприємства.

Послуги всіх задіяних осіб оплачувалися залежно від ступеня «трудової участі». Зароблених «непосильною працею» сум вистачало, щоб жити розкошуючи. За підрахунками фахівців, собівартість вугілля в одному вагоні становила приблизно 30 тисяч гривень. Украсти за один тільки місяць вдавалося до восьми вагонів.

Тепер стосовно всіх учасників групи порушено кримінальну справу за фактом незаконного заволодіння чужим майном у великих розмірах.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

На ВАТ «Дніпроспецсталь» (Запоріжжя) виявлено радіоактивний брухт, який прибув туди з Києва, повідомляє прес-служба ГУ МНС у Запорізькій області

Прокуратура Криму перевірила законність затвердження нового порядку акредитації працівників ЗМІ у Верховній Раді Криму, встановила його необгрунтованість і внесла розпорядження з вимогою привести його у відповідність із чинним законодавством

■ НОВИНИ

«Недожили, недолюбили…»

Ця трагедія сталася 65 років тому у Великій Обухівці Миргородського району на Полтавщині. Тоді за кілька годин фашисти знищили тут понад триста мирних жителів. Уціліти пощастило небагатьом… Відтоді кожну чергову річницю трагедії маленького українського села люди відзначають жалобною церемонією біля пам'ятника загиблим односельцям, де поховано 126 дітей та 200 дорослих.

До підніжжя пам'ятника лягли квіти, а на жалобному мітингу, в якому взяли участь керівники району та селищної ради, свідки трагедії, згадали поіменно всіх загиблих. Того самого дня у Великій Обухівці відбулася й прем'єра телевізійного документального фільму «Недожили, недолюбили...», створеного журналістами телерадіокомпанії «Лтава». В його основі — свідчення й самих очевидців, яким нині уже за 80. Тоді вони були дітьми та врятувалися лише тому, що хтось зумів сховатися, а когось карателі... полінувалися дострелити.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Авіаційні снаряди виявлено на сільському смітнику

У селі Роздол Березівського району на сільському смітнику виявлено реактивні авіаційні снаряди. Як бойові снаряди опинилися на смітнику, невідомо. Фахівці МНС узяли смітник під охорону. Найближчим часом снаряди будуть вивезені в безпечне місце. Раніше в Березівському районі розташовувалася велика авіаційна частина. Не виключено, що знайдені снаряди вивезені звідти якимсь підприємливим військовим для продажу.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Кулемети — на рала

240 тисяч одиниць старої стрілецької зброї, яку накопичено на артилерійській базі в Кам'янці-Подільському, буде переплавлено в двох спеціально збудованих печах. Непридатні гвинтівки, серед яких є виготовлені ще 1913 року, нефункціонуючі автомати та кулемети упродовж двох років дочірнє підприємство «Оборонлізинг» перетворить на зливки металу. Його обіцяють відправити на металообробні комбінати. За словами заступника міського голови Кам'янця-Подільського Володимира Казачука, проект утилізації реалізується коштом НАТО, бо альянс стурбований довготривалим зберіганням такої кількості зброї. Представник цієї організації і контролюватиме процес.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

■ ОГОЛОШЕННЯ

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) порушив справу № 21/75 Б про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Красноріченське хлібоприймальне підприємство» (92915, Луганська область, Кремінський район, с. м. т. Красноріченське, вул. Шевченко, 36, ідентифікаційний код 00975330, р/р 26009301200 в Кремінському відділенні ВАТ «Ощадбанк» Луганської області, МФО 364252. Розпорядником майна призначено Мучінського Ігора Дмитровича, ліцензія АБ № 216981 від 05.05.2005 р., який мешкає за адресою: 91005, м. Луганськ, вул. Херсонська, 59.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) від 05.04.2006 року по справі №206/3б-05 було визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру стосовно Закритого акціонерного товариства по реконструкції і капітальному ремонту цукрових заводів «Київцукорспецбуд» (09600, Київська обл., смт. Рокитне, вул. Кар'єрна, 1, ід. код 19405768).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Денисова Володимира Олександровича (ліцензія серії АБ №116291 від 03.02.2005 р.). Ухвалою господарського суду Київської області від 20.10.2006 року по справі №206/3б-05 ліквідатором призначено арбітражного керуючого Яринко Богдана Валерійовича (ліцензія серія АБ №216997 від 29.04.2005 р.).

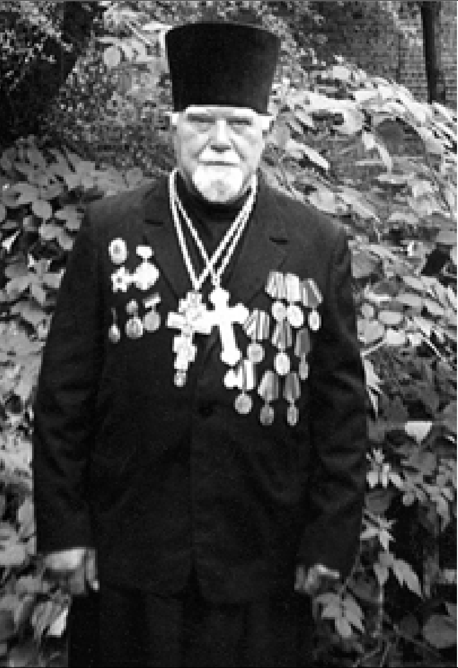
Вимоги кредиторів приймаються ліквідатором в місячний строк з дня опублікування цього оголошення за адресою: 03039, Україна, м. Київ, проспект 40-річчя Жовтня, буд. 48, кв. 38.

Господарським судом Черкаської області (18000, м. Черкаси, бульвар Шевченка, 307) ухвалою по справі №10/5039 від 10.10.2006 р. порушено справу про банкрутство Повного господарського товариства «Газкомсільбуд»: 20100, Черкаська обл., смт. Маньківка, вул. Горького, 8-а, код ЄДРПОУ 21385926, р/р 26005300318 в Маньківському відділенні 3323 Ощадбанку. Введено мораторій на задоволення вимог кредиторів. Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Зозулю Сергія Івановича. Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом тридцятиденного терміну з дня опублікування оголошення.

Нагороди священика

■ ВЕТЕРАНИ

Цьогоріч у День Перемоги вперше до колони ветеранів — мешканців древнього міста Дубно приєднався священик місцевого Свято-Іллінського собору отець Арсеній (у миру — Арсентій Іванович Христюк). На підряснику священика, якому нещодавно виповнилося 85 років (п'ятдесят із них він присвятив службі у згаданому храмі), — чимало нагород, одержаних у роки війни, а також тих, якими він уже в мирний час відзначений за багаторічний пасторський труд. Це ордени Вітчизняної війни II ступеня, «За мужність», медалі «За перемогу над Німеччиною» та інші, два наперсних хрести від Патріарха всієї Руси-України.

— Я з місцевих, із села Пугачівка сусіднього Млинівського району, — розповідає Арсентій Іванович Христюк. — У нашій сім`ї, крім мене, зростало ще п`ятеро дітей. Сім`я була дружною. Ревно відвідувала сільський храм. Я ходив туди найчастіше, допомагав пономареві, співав у церковному хорі. Панотець Іларій тоді напророчив: «Будеш, синку, душпастирем».

Пророцтво збулося не відразу, через роки. Бо після семирічки Арсентій вивчився на кравця, з ровесником-поляком навіть майстерню в Луцьку відкрив. За два роки встигли обзавестись постійними клієнтами. Згодом поєднав долю з Євгенією, котру знав змалку. А там і донечки народилися.

Але щастя молодого подружжя затьмарила війна. Залишилась із тримісячним немовлям Євгенія, бо чоловік одягнув солдатську гімнастерку. Фронтові дороги його пролягли російськими, прибалтійськими, польськими, німецькими просторами. Був Арсентій навідником в обслузі гармати, завідував взуттєво-кравецькою майстернею (працював по вісімнадцять годин на добу), автоматником в атаки ходив. Доводилося бойових побратимів ховати...

Не обділила горем війна і родину Христюків. Удовами залишилися дві сестри Арсентія, пропав безвісти брат. Сам Арсентій захворів на черевний тиф і два місяці пролежав у госпіталі.

— Я ніколи не боявся труднощів, — каже колишній фронтовик. — Демобілізувавшись у 1946-му, як і в юнацькі роки, відвідував храм, де знаходив душевний спокій. А сказані стареньким настоятелем слова врешті-решт стали для мене дороговказом. У віці Ісуса, у тридцять три роки, я став спудеєм Луцької духовної семінарії, по закінченні якої отримав направлення у Свято-Іллінський собор Дубна.

І ось уже півстоліття отець Арсентій прошкує знайомою стежкою до храму. В Дубні його шанують і поважають, бо завжди — і в радянські атеїстичні часи, і тепер, коли триває духовне відродження в незалежній Україні і люди потягнулися до Бога, — він залишався Людиною.

Василь ЯНОШІ.

Дубно Рівненської області.

Фото автора.

Простіше — звільнити

■ НАШІ БІДИ

Наказом Міністерства промислової політики звільнено генерального директора ДП «Суднобудівний завод імені 61 комунара» Валерія Агафонова. Як уже повідомляв «Голос України», хмари над Валерієм Олексійовичем збиралися давно. Єдине підприємство суднобудівної галузі, перебуваючи в державній власності, державою, вважай, не підтримувалося і фактично не фінансувалося.

Унаслідок цього заборгованість у зарплаті сьогодні зросла до шести мільйонів гривень. На стапелях стоять три недобудовані корпуси для іспанського замовника, котрі добудувати потрібно. Крім цього, на заводі простоює злощасний рефрижератор, через який грецька компанія «Ласкарідіс» розпочала судовий процес, висуваючи вимоги і до підприємства, і до держави Україна, і до банку, що давав гарантію.

За утримання крейсера «Україна» **(на знімку)** так і не виділено необхідні кошти. А це 800 тисяч гривень. Ні копійки не отримано і з 43 мільйонів гривень, запланованих державним бюджетом на добудування суден з підвищеною будівельною готовністю.

Формально причина звільнення В. Агафонова пов'язана з тим, що на заводі погіршилися фінансово-економічні показники, знизилися обсяги виробництва, зменшилися платежі до бюджету, є заборгованість у заробітній платі. Саме ці недоліки ставлять у провину тепер уже колишньому директорові. Насправді завод просто не одержав бюджетного фінансування. Якби гроші пішли, не було б ні зниження обсягів виробництва, ні заборгованості в заробітній платі. Проте завод сам шукав нові замовлення, які могли б урятувати становище. Підписано контракти на ремонт корабля «Гетьман Сагайдачний», узято роботи в «Лазаревському адміралтействі» (Севастополь), підписано два нові контракти з норвезькими компаніями.

Керівництво підприємства подало до Міністерства промислової політики план виходу з кризової ситуації. Планом передбачається спільна діяльність з інвестором, що погодився вкласти в завод майже п'ятдесят мільйонів доларів на добудову горизонтальних стапелів і погашення заборгованості.

— Напевно, — каже Валерій Агафонов, — була й інша пропозиція, що розглядалася в міністерстві. Швидше за все, міністерство прийняло рішення здійснювати виведення заводу із ситуації, що склалася, за другим варіантом, а не за тим, що пропонувався мною як директором заводу і партнерами, готовими вкласти інвестиції.

— Сьогодні, — продовжує екс-директор, — без інвестицій, без приходу на завод інвестора або без відчутної державної підтримки підприємству з кризи не вийти. «61-й» потребує серйозної модернізації, тому що в такому вигляді, з такими основними фондами, як нині, завод просто не зможе бути конкурентом на світовому ринку.

Цікавий збіг: у день, коли було підписано наказ про звільнення Агафонова, Верховна Рада прийняла рішення не приватизувати Суднобудівний завод імені 61 комунара. Хоча уряд раніше на приватизації наполягав. Колишній директор вважає, що парламент прийняв правильне рішення: «Завод просто не готовий до приватизації. Виставляння його на продаж, тим паче такий поспішний, не вирішивши питання з крейсером «Україна», передачею державних секретів і документів, питання державних зобов'язань перед іноземним замовником «Ласкарідісом», призведе до великої кількості проблем. Я сумніваюся, що знайшовся б покупець на обтяжений усіма цими проблемами завод».

Власник підприємства — держава — вибір зробив. Директора звільнили. Проблеми залишилися. І вирішити їх виключно кадровими переміщеннями навряд чи вдасться.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Додому хочеться завжди

Поетеса Ганна Чубач пише... музику, академіку Петру Саблуку сняться рідні Потоки, а батько й син Порошенки жалкують, що родом не з Вінничини — про все це вони зізналися на з'їзді Вінницького міжнародного земляцтва, створеного у Києві, де нині проживає майже 40 тисяч вінничан.

Фото Олександра ГОРДІЄВИЧА (Укрінформ).

Земляк земляка бачить здалека

На відміну від попередніх зібрань, делегати з'їзду міжнародного громадського об'єднання «Вінницьке земляцтво у Києві» вперше зібралися не в столиці, а поїхали звітувати додому, перед земляками. Минулої п'ятниці у залі Вінницького обласного театру імені Садовського можна було побачити багато вінницьких киян, чиї імена знані далеко за межами рідного краю. Ще у 1994 році вони створили перше в Києві земляцтво. Ідея вінничан сподобалася іншим, і нині майже всі області мають у столиці свої громадські об'єднання. Незмінним головою ради Вінницького земляцтва був і залишається (йому знову виявили таке довір'я) Віталій Безносюк, президент державної корпорації «Укрзовнішінтур».

— Я вже не раз шкодував, що погодився на такі клопоти, — зізнається Віталій Дмитрович, — але ці думки зникали одразу ж, як тільки вдавалося зробити нову корисну справу для земляків. Кажу вам щиро, про нашу малу батьківщину ми піклуємося як про рідну матір. Можливо, звучить занадто голосно, але це так. Та й вінницькі кияни мають можливість і місце для спілкування. Воно дозволило структурно розширити нашу організацію. Так, своє об'єднання створили медики і назвали його «Вінницькі лікарі у Києві». Є в нашій організації молодіжне крило. Свої осередки створили представники окремих районів Вінниччини.

— Земляцтво — це унікальна форма спілкування і співпраці людей різних професій, політичних поглядів і уподобань, — додає пан Безносюк. — Воно дає нам можливість, живучи у столиці, не забувати отчий поріг, землю, де виріс і народився, постійно підтримувати зв'язки з малою батьківщиною. Вона, як магніт, з роками дедалі більше манить до себе.

З-поміж низки добрих справ, започаткованих земляцтвом, найбільш пам'ятними стали свята одного села у Києві та творчі звіти вінницьких митців на столичних сценах. Щорічні Стусівські читання на батьківщині поета — у селі Рахнівка Гайсинського району та у Вінниці — проводяться з ініціативи секретаря земляцтва поетеси Ніни Гнатюк. Її побратим по перу Микола Луків свої творчі звіти також починає з рідного Хмільницького району. А Ганна Чубач у пам'ять про своїх земляків із села Плоске Мурованокуриловецького району, де жіночки ходили у тернових хустинах, саме так назвала свої поетично-мистецькі гостини «Тернова хустина». Петро Перебийніс опікується проведенням щорічних свят народного мистецтва за участю товариств національних меншин на рідній Шаргородщині. Академік Андрій Чебикін організовує пленери художників у Немирівському районі. У рамках акції «Передай школі бібліотеку» коштом земляцтва бібліотеки області поповнилися книгами на суму 500 тисяч гривень. Дуже хвилюючими є свята «Село, знай своїх земляків». Земляцтво встановило премії у галузі літератури та театрального мистецтва, фінансувало видання збірника «Сто поетів Вінниччини за сто років» та перший том книги «Славетна Вінниччина», яку презентували на з'їзді. Другий том, каже В. Безносюк, уже готується до друку. Члени земляцтва працюють над видання книги спогадів про ще одного мужнього вінничанина поета Володимира Забаштанського — «Кобзарська зоря Володимира Забаштанського».

Столичні вінничани допомагають встановити видатним землякам пам'ятники (народний депутат України Анатолій Матвієнко фінансував роботи з виготовлення пам'ятника Василю Стусу) і будують за спонсорські кошти храми (президент Ліги нафтопромисловців Олександр Шпак фінансував відновлення православного храму Олександра Невського у Жмеринці, у роки війни на нього впала авіабомба)...

Будинок з химерами: один вінничанин будував, інший реставрував

Серед присутніх на з'їзді киянвінничан були два Герої України. Микола Орленко (родом з села Кірово Немирівського району) залишив у столиці чи не найбільше з-поміж земляків «автографів». Він, президент корпорації «Укрреставрація», разом з колективом опікується найважливішими пам'ятками архітектури. Пан Орленко особисто відповідав за відтворення Михайлівського Золотоверхого собору, Свято-Успенського собору Києво-Печерської лаври, пам'ятника княгині Ользі на Михайлівській площі, Національної філармонії, будівлі залізничного вокзалу «Київпасажирський», двох храмів на Подолі, Бессарабського кварталу.

Кілька років тому до Києва запросили кращих у світі фахівців для реставрації будинку з химерами відомого архітектора, також нашого земляка, Городецького. Ретельно вивчивши стан будівлі, іноземці тактовно відмовилися від роботи, бо вважали, що відновити його первозданну красу не можна. Тоді за справу взялися фахівці «Укрреставрації». Нині будівля на вулиці Банковій, збудована майже сто років тому, знову радує своєю неповторною красою.

Ще один Герой України, академік Петро Саблук, директор Національного наукового центру «Інститут аграрної економіки», щиро зізнався з трибуни, що дотепер, а йому вже 65, «перед очима стоять мої Потоки» (село у Жмеринському районі). «Коли я йшов звідти у 1958-му на навчання до Києва, в селі не було ні твердої дороги, ні світла, ні телефону. Нині все це є, але нема людей». Якщо не будуть розвиватися території, зокрема, сільські населені пункти, наголосив він, у держави не буде майбутнього.

70 генералів та один адмірал

Вінниччина — єдина область в Україні, зазначив у своєму виступі перед земляками Віталій Безносюк, де в одній сім'ї налічується по кілька генералів. Три генерали виросли у сім'ї Бевзів — Валерій, Анатолій та Олександр. Ще два генерали з сім'ї Захарашів і нині залишаються в строю — Михайло та Дмитро. «А коли ми продовжили дослідження цього феномену, то з'ясувалося, що протягом шістдесяти років Вінниччина дала країні 70 генералів і одного адмірала, колишнього командувача ВМС України Михайла Єжеля», — уточнив В. Безносюк.

«Якби мій талант та ваші гроші — що б то було!»

Ганна Чубач, «журавка з подільського жита», а точніше — із села Плоске Мурованокуриловецького району, зізналася землякам у тому, про що навіть не знає її чоловік. Бо це має стати сюрпризом не лише для нього. Талановита поетеса почала писати музику. І невдовзі ми почуємо її пісні. Нітрохи не сумніваємося, що вони будуть такі само щирі, як її вірші. А поетично-літературні свята «Тернова хустина» їй допомагає проводити президент Ліги нафтопромисловців Олександр Шпак. До речі, твори Г. Чубач висунуто на здобуття Шевченківської премії.

Порошенки готові переписати метрику

Народний депутат України Петро Порошенко сидів у президії з'їзду, а його батько — Олексій Іванович — у залі. Порошенко-син, коли виступав, щиро зізнався, що жалкує про те, що народився не на Вінниччині (родом він з Одеської області). Бо з 1997 року, відколи вінничани вперше підтримали його кандидатуру на виборах, вважає цю землю своєю рідною. Він пишається своїм батьком, який «більше у Вінниці, ніж у Києві». Незважаючи на свої 70, він, представник старої гвардії, не сидить склавши руки, а допомагає піднімати економіку регіону.

Щоб Вінниця стала столицею Поділля

Ще один народний депутат, голова Комітету Верховної Ради Іван Бондарчук запропонував привернути увагу до наболілих проблем області. Напередодні територіальної реформи, переконаний він, дуже важливо формувати в столиці думку про те, що Вінниця має всі підстави — економічні, культурні, духовні — стати центром Поділля.

Керівник області — Олександр Домбровський та Григорій Заболотний вручили активним членам земляцтва грамоти й подяки, а також запросили всіх так само дружно зібратися в цьому ж залі у лютому наступного року. Тоді Вінниччина святкуватиме 75-ту річницю з часу створення області.

Віталій СУДДЯ,
Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

Форте — в душі, піано — в кишені

■ ТЕОРЕМИ БУТТЯ

Музичний керівник Бучанської школи-дитсадка № 21 на Київщині Наталя Кирик має 10-й розряд. Це місце її посади у так званій Єдиній тарифній сітці, «введеній торік з метою впорядкування умов оплати праці у бюджетній сфері».

Отак легко й невимушено музкерівники опинилися на дві сходинки нижче від вихователів, що позначилося й на окладі: різниця — 79 гривень. Хоча в Наталі Вікторівни, наприклад, такі само вища освіта та категорія. Але нині вона заробляє нарівні з вихователем із середньою спеціальною освітою. А от у школі вчителеві музики присвоєно той самий розряд, що й викладачеві математики...

Тож Наталя Вікторівна вважає себе і своїх колег дискримінованими. З кожним наступним підвищенням мізерних зарплат різниця між окладами вихователя і музкерівника ще зростатиме. Тим часом пані Наталя працює по 36 годин на тиждень, у неї чимало індивідуальної роботи. Чому ж применшується оцінка її внеску в емоційне й естетичне виховання дітей?

Незабаром держава зіткнеться з проблемою нестачі музичних керівників у дитсадках. Пані Наталя згадує, що після закінчення музучилища, у 1985-му, влаштуватися в дошкільний заклад було майже нереально.

Та вона особисто не бажає кидати свого місця, якому віддала 12 років. Отримує моральне задоволення від спілкуванням з малюками, особливо з дітьми-інвалідами з реабілітаційної групи. До враженних ДЦП, яким важко всидіти, у Наталі Вікторівни особливий підхід: під музику вони перекидаються, повзають — радості немає меж. Ті, хто гаркавить-шепелявить, завдяки проспівуванню скоромовок позбавляються мовних вад. Каже, від навантажень втомлюється, але швидко виліковується, сідаючи за фортепіано.

За ці додаткові заняття з логопедичною та реабілітаційною групами пані Наталя отримує «шалені гроші»... — 11 гривень на місяць. Агов, міністри й інші державці з європейською орієнтацією, ви десь у Європах таке бачили? Агов, високі чиновники, чи праця для держави — це не за якимсь там піаніно сидіти, ви таке десь отримували?

От і виходить, на душі в пані Наталі від роботи — форте (з латини — гучно), а в кишені — піано (тихо).

Серед «бюджетників» ходить анекдот: чому лікарі і вчителі працюють на півтори ставки? Бо ставка — мало, а дві — багато. Тих 780 гривень, що Наталя Вікторівна одержує на руки, якраз і вистачає на потреби десятикласника Андрія та другокласниці Марічки. Щоб втілити мрію сина стати фармацевтом, мама щомісяця викладає 240 гривень на репетиторів. На доньчині гуртки і канцтовари — 70 гривень. Діти хворіють: у хлопчика проблеми з нирками, дівчинка — алергік. Тож 50 гривень на місяць треба віднести в аптеку.

Майже дві тисячі приносить чоловік, теж працівник бюджетної сфери. Але значна частина сімейної зарплати — 850 гривень щомісяця — йде на виплату кредиту. Його довелося брати двічі: на ремонт дитячої кімнати, облаштування її меблями, а також на придбання путівки до санаторію на Хмельниччині, щоб оздоровити дітей. Там ще й пощастило придбати верхній одяг на зиму вдвічі дешевше, ніж це коштує вдома — була подвійна радість.

Продукти призвичаїлися закуповувати оптом — хоч копійчана, але економія. М'ясо їдять рідко, і лише доступнішу за ціною курятину. Що правда, раз на тиждень, беруть кілограм риби.

Не розкошують. Постійно перед вибором: собі чи дітям? Тому тато і мама не міняють свій гардероб по кілька років. Синові потрібні гроші на книжки. З витратами на необхідну методичну літературу і періодику виходить 50 гривень на місяць. До театру — раз на півроку.

Та якщо потече каналізація (сім'я мешкає на першому поверсі) — немає ні бройлера, ні риби, ні книжок, ні театру, бо катастрофа не вписується в кошторис місяця.

На комунальні послуги витрачають 130 гривень. Опалення за новим тарифом обійдеться їм у 140 гривень. Як прожити таким родинам?

Записала Людмила ОПАНАСЕНКО.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Компетентно

* Прокоментувати ситуацію, що склалася довкола окладів музкерівників, «Голос України» попросив Міністерство освіти і науки. У листі-відповіді повідомляється, що згідно із законом умови розміру оплати праці бюджетників визначаються Кабміном. І відповідним наказом для музкерівників з вищою категорією виділено 10-й розряд.

Тобто констатували те, що Наталя Кирик знала і без них. Може, пояснили б свої підходи до визначення окладу для кожної категорії? Та навіть якщо припустити, що музкерівникові з вищими освітою і категорією дали такий самий оклад, як у вихователя — 604 гривні, — то невже таком має бути оцінка праці висококваліфікованого спеціаліста? Хоч вихователя, хоч музкерівника.

Краще б міністерські чиновники пояснили, чому не забезпечується реалізація абзацу 12 статті 57 Закону України «Про освіту». Згідно з ним, середні ставки заробітної плати та посадові оклади педагогічних працівників мають бути не нижчі за середню зарплату в промисловості, яка, за даними Держкомстату, на вересень цього року, становила 1261,7 гривні. Водночас розмір середніх окладів і ставок освітян нині становить 563 гривні. А дію багатообіцяючого абзацу вищезгаданої статті протягом шести років зупиняють закони про держбюджет. Допоки?

* З цього приводу до Міністерства праці та соціальної політики звертався ЦК профспілки працівників освіти і науки України, але там його не почули. Як зауважив заступник голови профспілки Георгій Труханов, упродовж дії Закону України «Про освіту» вони домагаються перегляду системи оплати працівників установ і закладів освіти, в тому числі, музкерівників. На його думку, для приведення її у відповідність із вимогами чинного законодавства в галузі освіти необхідне рішення Верховної Ради, Кабміну про виділення для цього відповідних коштів, зокрема, в держбюджеті на 2007 рік.

Від редакції

Загалом, діють різні системи оплати праці в бюджетних галузях. Якби зробили єдину — від прибиральниці до Президента країни, — тоді, можливо, не було б такої разючої різниці між окладами, скажімо, викладача вузу (не добігає й до тисячі гривень) і заступника міністра (понад десять тисяч гривень).

А Наталю Кирик вважаємо «камікадзе». Бо вона серед небагатьох, хто відкрито заявляє про свої права на гідну оплату праці. Здебільшого освітяни, отримуючи кревні, бояться вимагати більшого, щоб і тих не позбутися. Дивно, але колективні інтереси не відстоюють перед вищими інстанціями керівники органів освіти усіх рівнів. Адже якби запрацювала повною мірою стаття 57 Закону «Про освіту» і ставка педагога становила у середньому 1262 гривні, то, можливо, заклади освіти вже не знали б нестачі у кваліфікованих кадрах, це сприяло б припливу молоді і підвищенню статусу вчителя. А якщо конкретно про музкерівника-дошкільника, то навіть з його 10-м розрядом він задовольнявся б ставкою не 525 гривень, а 1176. Є різниця?

Л. О.

СЕЛО

СЕРЕДА, 13 ГРУДНЯ 2006 ■ № 236 (3986)

У суботу, 16 грудня, відбудеться III з'їзд Української аграрної конфедерації

Кабмін затвердив обсяги квот на експорт зернових: до 30 червня 2007 року за кордон можна відправити 3 тис. тонн пшениці та суміші пшениці й жита, 600 тис. тонн ячменю, 500 тис. тонн кукурудзи і 3 тис. тонн жита

■ НАБОЛІЛО!

«Облиште свої «турботи», дайте з миром почить у бозі…»

З Єланецького району Миколаївської області до редакції надійшов лист, під яким міг би підписатися чи не кожен селянин країни.

— Шановні високопосадовці, — звертаються у своєму посланні голови спілок власників корів кількох сіл району до Президента України, Прем'єр-міністра, Голови Верховної Ради, міністра аграрної політики. *— Ми вже звикли, що влада посилено заявляє про свою турботу стосовно селян, то слід чекати нових бід. Не винятком із правил став і 2006-й, оголошений Роком села. Ознаменувався він потребою платити податки за пасовиська, бо інакше їх віддадуть в оренду. Пропозиціями приватизувати присадибну ділянку та двір, в якому проживали наші батьки, діди та прадіди. А це коштує чималих грошей. Невблаганним зростанням цін на товари та послуги. Подорожчало і утримання худоби. А закупівельні ціни на молоко порівняно з минулим роком знизились майже вдвічі. Літр газованої води коштує 1,10 грн., а закупівельна ціна молока влітку доходила до 55 копійок за літр. То невже витрати на виготовлення газованої води вдвічі більші, ніж на виробництво молока?*

Закупівельні ціни залишаються низькими, утримання корів стає збитковим, тож поголів'я скорочується. Село розвалюється: у районі налічується більш як десяток сіл, які цілком зруйновані або перебувають на межі розвалу.

Леонід Данилович Кучма із захопленням казав, що український народ терплячий, що він і не таке терпів. От і дотерпілися. За словами нашого першого Президента — Леоніда Макаровича Кравчука: «Маємо те, що маємо». Такої руйнації українське село не знало, мабуть, з часів монголо-татарської навали.

Доводилося чути притчу про варених жаб. У посудину з холодною водою кидали жаб, а потім воду поступово підігрівали. Жаби терпляче переносили підвищення температури. Коли ж температура ставала критичною, у них не вистачало сили вискочити з посудини. Чи не чекає така сама доля українського селянина?

Коли питання стосується змін Конституції, з метою посилення влади Президента, то Президент вдається до референдуму. Так було за Леоніда Даниловича, цього прагнули і Ви, Вікторе Андрійовичу. В 2007 році збігає термін мораторію на продаж землі. А чи порушувалося питання про проведення референдуму з метою дізнатися думку тих, хто безпосередньо працює на цій землі, хто забезпечує хлібом, м'ясом, молочними продуктами, чи згодні вони бути позбавленими права займатись тим, чому присвятили своє життя? Адже як інакше назвати масове безробіття, яке панує на селі? Дивно, якихось років 10—15 тому в агросекторі бракувало робочих рук, і попит на вироблену цими руками продукцію не зменшувався. Складається враження, що нищення відбувається свідомо, планомірно з метою довести селянина до повного банкрутства. Потім ті, кого ми називаємо олігархами, за безцінь придбають гектари, а оскільки більшість з них до господарювання на землі не мають ні хисту, ні бажання, то наживуться на її перепродажу. Хто може гарантувати, що наша земля, кожен крок якої тисячоліттями поливався кров'ю і потом наших батьків, дідів і прадідів, не дістанеться завтра іноземному капіталу. На превеликий жаль, влада довела, що в нашій державі здійснюються найгірші селянські передчуття. Кажуть, найнещасніший той народ, який добровільно підставляє шию в ярмо рабства.

Шановне панство, вашими «турботами» про село зроблено більш ніж достатньо для повного його знищення. Тож благаємо, облиште свої «турботи», дайте з миром почить у бозі.

(Усього 44 підписи).

Фото Валерія ДРУЖЕНКА.

Мінагрополітики зізналося у фінансових зловживаннях

Тепер там не проти одержати американські гроші, щоб усередині відомства ламати «хребет корупції»

■ ХТО З'ЇВ ЧУЖЕ САЛО?

Влада України оголосила боротьбу корупції. Допомогти грошима вітчизняним чиновникам обіцяють США. Відповідні угоди було підписано під час візиту в країну рівних можливостей Прем'єр-міністра України Віктора Януковича.

«Хребет корупції в Україні за минулі два роки ще більше зміцнився», — зазначив на спеціальному засіданні уряду В. Янукович. За його словами, перевірки показали, що лише цього року втрати скарбниці через прояви корупції становлять 9 мільярдів гривень за загальної видаткової частини держбюджету-2006 у 140 мільярдів. Усіх корупціонерів має бути названо поіменно і покарано, підсумував прем'єр і поїхав до США.

Як з'ясувалося, зокрема, по гроші саме на боротьбу з нечистими на руку вітчизняними чиновниками, повідомляє на своєму сайті «Економіка».

Примітно, що одним з перших витратити долари викликалося Мінагрополітики, визнавши наявність у своїх стінах порушень майже на півтора мільярда гривень. Про це повідомила прес-служба відомства з посиланням на підсумки засідання колегії з питання фінансово-бюджетної дисципліни, боротьби з корупцією і контролю за використанням держмайна і фінансових ресурсів. Під час засідання міністр агрополітики Ю. Мельник зазначив, що КРУ і Рахункова палата висунули багато претензій Департаменту управління державною власністю МінАП, бухгалтерського обліку та ревізійної роботи.

Також контролюючі органи незадоволені роботою Аграрної біржі, Державної насіннєвої інспекції, Агентства з реструктуризації заборгованості підприємств АПК, Державної служби з охорони прав на сорти рослин, Державного фонду підтримки фермерських господарств. Є зауваження і до фахівців галузі садівництва, виноградарства і виноробства, обласних і районних управлінь агропромислового розвитку. У Мінагрополітики підкреслили, що протягом першого півріччя підрозділами внутрішнього фінансового контролю міністерства виявлено фінансових порушень на суму 26,9 мільйона гривень. А контрольні перевірки КРУ, йдеться в повідомленні МінАП, зафіксували в системі АПК порушень більш як на 1,3 мільярда гривень.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

■ ДОПОМІГ БЮДЖЕТ

Хитрі фермери перепродували комбайни одне одному

При цьому кожен з них одержував безоплатно компенсацію майже на третину вартості придбаної техніки.

Деякі фермери знайшли ефективний спосіб, як домогтися високої для себе рентабельності. Сільськогосподарське ноу-хау розкрило Головне контрольно-ревізійне управління. Окремі фермерські господарства, користуючись тим, що 30-відсоткове відшкодування вартості першого придбаного комбайна з бюджету проводилося без будь-яких обмежень з його подальшого використання, до справи покупки техніки підійшли занадто «активно». Зафіксовано випадки часткового відшкодування вартості двох тих самих комбайнів. Усього в таких махінаціях було прокручено близько 5,4 мільйона гривень державних коштів, повідомляє «Про-Агро». Спохопившись, у Мінагрополітики кинулися закривати фінансову лазівку. Тепер там терміново готують зміни до порядку використання коштів держбюджету для надання підтримки фермерським господарствам щодо компенсації витрат вартості придбаного першого трактора, комбайна, вантажного автомобіля. За новими правилами відчуження такої техніки можливе лише за умови її експлуатації фермером не менше трьох років. Якщо це відбувається до закінчення зазначеного терміну, зокрема, у зв'язку з ліквідацією господарства, компенсацію доведеться повернути в держбюджет протягом місяця з моменту відчуження.

■ ПЕРСПЕКТИВА

Козак

Характеризуючи депутатський корпус, голова Кам'янсько-Дніпровської районної ради Олександр Дорошенко не поскупився на добрі слова для кожного представника територіальних громад. Але, коли дійшла черга до Володимира Панкеєва, Олександр Свиридович відклав список і зауважив:

— Серед господарських керівників є багато кмітливих людей, але рівних йому немає. Панкеєв не просто бере розумом — у нього стратегічне бачення перспективи, помножене на віру в свої сили. Думаю, це — майбутній керівник району.

На горизонті він з'явився зовсім недавно, лише кілька років тому, коли заснував приватне підприємство «Агрофірма «Алекс». А до цього був фермером, котрих у районі на початку дев'яностих налічувалося півтори сотні. Як і всі вони, починав господарювати з 50 гектарів, а нині колектив агрофірми обробляє у 110 разів більшу площу. До того ж це елітне господарство, де вирощують насіння зернових і технічних культур, котрі щойно було внесено до Реєстру сортів рослин України.

Доки не провели розпаювання земель у натурі, Володимир Вікторович працював за себе і отих хлопців, а точніше, за скоросеченних фермерів, котрим земля швидко набридла, але повертати її в державний фонд не хотілося. Так вони й бавилися з ним: у Панкеєва вродило — віддай назад, знову нічого у самих не вийшло — на, забери і вправляйся як умієш... Нині в районі є лише кілька людей, яких можна назвати фермерами. Але ті, хто залишився працювати на землі, — міцні господарники. Адже Кам'янсько-Дніпровський район — специфічна територія, що славиться як овочева столиця України. Тут майже в кожному дворі городи вкриті теплицями, де вже із зими ростуть редиска, огірки, помідори, солодкий перець, капуста та баклажани. Тож робочі руки — на вагу золота. Тільки після того, як Володимир Вікторович почав орендувати земельні паї і в сусідній Херсонській області, проблему кадрів вдалося розв'язати. А за підсумками 2005 року він став переможцем районного та обласного конкурсів роботодавців.

Пройшовши добру школу господарювання в колишньому радгоспі, він по крихтах збирав те, що стало матеріально-технічною базою агрофірми. У сусідніх господарствах розбирали ферми і мехдвори, а Володимир Вікторович скуповував цеглу та бетонні плити, списану техніку, а потім ремонтна й будівельна бригади творили за його кресленнями із цих уламків колективізації справжнє диво. На пустирищі збудував сучасний машинний двір та майстерню, в іншому місці, де викупив покинутий і теж списаний мехтік, звів критий тік і зерносховище, неподалік — центральний офіс. Усе компактно і зручно, зроблено зі смаком, навіть столи, на яких механізатори вправляються в доміно в обідню перерву, — з полірованого натурального дерева. І що цікаво, не побиті й не пошкрябані.

Та мене, відверто кажучи, вразило не це. До виробничої культури, хоч і з-під палиці, ми почали потроху звикати. А от у майстерні на техобслуговуванні одразу п'ять... колісних Т-150! Ох і намучилися з ними механізатори! Тому, як правило, ці трактори майже раритетні, бо їх насамперед намагаються відправити в металобрухт.

— Це — найкращі радянські трактори, — вважає В. Панкеєв. — От ми недавно купили «Кіровця» — то це справді морока. Може, на цілині він і добре себе показав, а в наших умовах дуже неекономічний. А Т-150К — просто чудовий. Універсальнішої й надійнішої машини я не бачив. Оці п'ять тракторів вправляються з культивацією й сівбою лише за тиждень, до того ж через кожні два дні у механізаторів вихідний. А вдосконалили їх ми дуже просто — поставили МАЗівські дизелі, перші в районі, до речі. Ось цей трактор був списаний у 1996 році, цей — у 1993-му, а в нас вони й досі ходять без капітального ремонту. Щоправда, поморочилися ми з гідравлічними коробками передач, але коли механізатори самі докопалися до всіх тонкощів, то й коробки з ладу не виходять.

З такою само легкістю в майстерні перебирають і зарубіжні зернозбиральні комбайни «Кейс», «Домінатор» та «Джон Дір», хоча в багатьох господарствах механізаторів, котрі на них працюють, вважають мало не інженерами. Та нічого такого про себе вони не думають, не зазнаються, бо брати високу планку тут стало нормою. Сам В. Панкеєв, зайнявшись елітним насінництвом, додав до свого технічного диплома ще й освіту агронома; тямущих людей цінує й усіляко заохочує, постійно думає про перспективи. Нині, наприклад, завершується будівництво борошномельного цеху, де після

Повільно, але просуваємося вперед

■ ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Питання, порушені у зверненні до Прем'єр-міністра України Віктора Януковича нікопольським аграрієм Андрієм Помазанським «Рік села не відбувся» («Голос України» № 225 від 28.11.2006 р.), заслуговують на особливу увагу. Адже йдеться про нинішній і подальший розвиток українського сільського господарства —зокрема, про стан свинарства й державну підтримку (а дуже часто не підтримку!) українського товаровиробника. Ніхто, мабуть, не ризикне заперечити факти, викладені Андрієм Івановичем, якого, до речі, не тільки добре знаю особисто, а й глибоко шаную як людину та керівника, котрий усім серцем любить село і все життя працював і працює в ім'я його розвитку. Бо як заперечити ті факти, що до 1990 року Україна за наявністю свинопоголів'я «посідала восьме місце в світі», а нині за останні 15 років воно «скоротилося майже втричі», що тоді «свинина в загальному виробництві м'яса становила понад 40 відсотків», норми «споживання свинини на душу населення становили 30 — 31 кілограм», а нині «виробляємо на душу населення третину від норми — 12,9 кілограма на одну особу»?

Єдине, що я хотів би уточнити (до того ж категорично!): сільське господарство — це не тільки свинарство, адже автор, як ніхто інший, чудово пам'ятає ті ще недавні часи, коли в багатьох селах, окрім розвалених ферм, нічого не було. І, мабуть, тоді «рік села» був би набагато доречніший. Але сільгоспвиробники пройшли цей етап і дуже часто, на жаль, без участі держави... Така правда, подобається вона комусь чи ні.

Що ж маємо тепер на Дніпропетровщині? В аграрному секторі України наша область посідає вагоме місце: її частка в загальнодержавному обсязі виробництва продукції сільського господарства становить понад 6 відсотків. І це за того, що область традиційно вважається промисловою. Чого, наприклад, варті такі індустріальні регіони, як Кривий Ріг, Жовті Води, Дніпродзержинськ, Павлоград, Нікополь, Новомосковськ, Вільногірськ? Та, власне, і сам Дніпропетровськ з його розгалуженою металургійною та машинобудівною структурами? Але й за таких умов наші аграрії забезпечують область хлібом і до хліба. Нині у нас в цій сфері працює 4 973 підприємства, різноманітних за формами власності та господарювання. З них 1 689 — господарські товариства, 70 — сільськогосподарські кооперативи, 158 — приватно-орендні підприємства, більш як 3,6 тисячі — фермерські господарства.

Протягом 2005 року середній розмір фермерського господарства збільшився на 7 гектарів і нині становить 123 гектари сільгоспугідь. Основні напрями виробничої діяльності сільгосппідприємств усіх форм власності — вирощення зернових, технічних та овочевих культур, виробництво м'ясо-молочної продукції. За обсягом виробництва сільськогосподарської продукції область посідає друге місце серед регіонів країни, з урожайності основних сільгоспкультур — провідні місця. Обсяги виробництва сільськогосподарської продукції за 11 місяців поточного року проти 2005-го загалом по області становлять 100,2, в тому числі, в сільгосппідприємствах — 105,4 відсотка. Виробництво валової продукції за 2006 рік очікується не нижче, ніж минулого року.

Істотно активізувалося кредитування сільськогосподарського виробництва. В 2006 році погоджено в комерційних банках 724,6 млн. гривень, в тому числі пільгових — 470,3 млн. гривень. Уперше за час незалежності на підтримку розвитку сільськогосподарського виробництва спрямовано 166,8 млн. гривень державних коштів проти 125 млн. гривень у 2005 році (на 42 млн. гривень більше). Цьогоріч в усіх категоріях господарств області зібрано зернових на площі 1 млн. 060 тис. гектарів, намолочено 2,7 млн. тонн зерна. Урожайність зернових становить 25,7 центнера з гектара.

Валовий збір соняшнику — 805 тис. тонн, що більше, ніж минулоріч, на 48 відсотків, цукрових буряків накопано 632 тис. тонн, на 76 відсотків, більше, ніж торік. Завдяки проведенню організаційних заходів, спрямованих на нарощування чисельності поголів'я, збільшення виробництва тваринницької продукції, в області також відбуваються позитивні зміни. Сьогодні очікується виробництво м'яса в живій вазі обсягом 174 тис. тонн, молока — 475 тис. тонн, яєць — 900 млн. штук.

У господарствах області утримується 250 тис. голів великої рогатої худоби, в тому числі, 117 тис. корів, 476 тис. свиней, 71 тис. овець та кіз, 16,4 млн. голів птиці всіх видів. Матеріально-технічна база за технологічного забезпечення кормами в галузі птахівництва області дає змогу утримувати близько 16 млн. голів птиці, а виробничий потенціал птахівничих підприємств дає можливість щорічно виробляти до 1 млрд. штук яєць і понад 100 тис. тонн м'яса птиці. В загальному обсязі виробництва м'ясних ресурсів на м'ясо птиці припадає 60 відсотків. Зросла й середньомісячна заробітна плата в сільгосппідприємствах області. Поточного року вона становить 660 гривень. Це на 31 відсоток, або на 156 гривень, більше, ніж минулоріч. Заборгованість із заробітної плати в економічно активних сільгосппідприємствах агропромислового комплексу області на 1 січня 2006 року становила 1 млн. 319,5 тис. гривень, на 1 листопада поточного року вона відсутня. За попередніми даними, 81 відсоток сільгосппідприємств області завершить 2006 рік з прибутками.

Загалом в області видано державних актів на земельну частку (пай) 98,8 відсотка. Господарства області проводять розрахунки за оренду земельних і майнових паїв, уже видано 96,5 відсотка угод на земельні і 90 відсотків на майнові паї. Соціальна перебудова сільських населених пунктів є також одним із пріоритетних напрямів розвитку агропромислового комплексу. В області постійно проводиться робота зі спорудження об'єктів житла, соцкультпобуту, інженерного впорядкування сіл. Нинішнього року в населених пунктах сільської місцевості за рахунок усіх джерел фінансування буде побудовано 136 тис. кв. метрів житла, що вже дало змогу поліпшити житлові умови трьом тисячам мешканців села. Трьом тисячам! А це, вибачте, живі люди... В області також створено фонд підтримки індивідуального житлового будівництва, мета якого — надання довгострокових пільгових кредитів забудовникам на селі. У 2006 році фонду виділено: із державного бюджету — 300 тис. гривень, із обласного — 3,3 млн. гривень.

Особлива увага приділяється газифікації населених пунктів. Поточного року побудовано і введено в експлуатацію 150 кілометрів газопроводів, газифіковано 4 450 квартир. В Апостолівському, Новомосковському, Васильківському, Магдалинівському районах газифіковано від 80 до 96 відсотків населених пунктів. Медичну допомогу населенню сільських районів надають 75 лікарняних закладів на 5 723 ліжка, 159 самостійних поліклінік та амбулаторій. Працює програма "День здоров'я", мета якої — дійти до кожного селянина, якісно підняти рівень обстеження і профілактики захворювань на селі. У рамках реалізації регіональної програми «Шкільний автобус» та з метою безоплатного підвозу школярів з обласного бюджету виділено та освоєно 2 млн. 646 тис. гривень, що дало змогу придбати 27 автобусів. Ось так детально про все кажу не тому, що хочу заперечити ветерану хліборобської ниви, а щоб на підставі цифр і фактів довести: ми повільно, деколи дуже важко, але просуваємося вперед. А щодо Року села, то він, з моєї точки зору, має бути постійно.

У чому хочеться підтримати його обома руками, то це в тому, що товаровиробників — і я про це завжди наголошую на всіх нарадах і зустрічах — дуже непокоїть зниження цін на м'ясо великої рогатої худоби та свиней у живій вазі. Пошлюся у зв'язку з цим на конкретні приклади. Так, **у жовтні 2005 року м'ясо великої рогатої худоби закуплялося у сільгосптоваровиробників у середньому по 5 883 гривні за тонну, в тому числі переробними підприємствами — по 7 201 гривні, м'ясо свиней в середньому — по 9 596 гривень, в тому числі переробними підприємствами — по 10 721 гривні за тонну.**

У жовтні 2006 року м'ясо великої рогатої худоби купували вже по... 4 111 гривень, в тому числі переробними підприємствами — по 5 121 гривні за тонну, м'ясо свиней в середньому — по 7 659 гривень, в тому числі переробними підприємствами — по 8 378 гривень за тонну живої ваги. Неважко здійснити елементарні арифметичні дії, щоб побачити: той, хто нічого не виробляє, а тільки купує, той... у виграші! І значному. А хто ж програє? Той, хто, на жаль, програє завжди, — товаровиробник, тобто такі трудяги, як Андрій Іванович...

Іншими словами, неозброєним оком видно, що **закупівельна ціна на м'ясо великої рогатої худоби зменшилась на 1 772 гривні, в тому числі переробними підприємствами — на 2 081 гривню за тонну. Зниження ціни на м'ясо свиней — 1 937 гривень, в тому числі, переробними підприємствами — на 2 343 гривні за тонну. Тому неважко передбачити, що зменшення ціни на м'ясо без урахування потреб товаровиробника дуже швидко призведе (а фактично уже призводить!) до збитковості, а відповідно й до різкого скорочення поголів'я та виробництва м'яса великої рогатої худоби і свиней.**

Треба, думається, звернути увагу й на такий факт. Незважаючи на те, що закупівельна ціна знижена, ринкові ціни на яловичину... збільшено! Поки що не дуже істотно — на 1 гривню за кілограм. А на свинину... зменшено! На 2 гривні за кілограм. Що за цим? А те, що люди мають щодня на прилавку: ціни на ковбасні та м'ясні вироби в торгівельній мережі — підкреслюю: у торгівельній мережі! — постійно зростають...

Сьогодні Дніпропетровська область за виробництвом м'яса посідає друге місце в Україні після Київської. Споживання м'яса та м'ясопродуктів на душу населення області за 2005 рік становило 42,2 кілограма за рік (зокрема, м'яса свинини — 12 кілограмів). Збільшення проти 2001 року — на 15,8 кілограма, або в 1,6 разу. Здавалося б, кому-кому, а Дніпропетровській області бити з приводу цього на сполох не варто. Але це на перший погляд. Адже там, де більше виробництво, там і найбільші втрати у разі зменшення цін. Думається, це також той чинник, який не повинен залишитися поза увагою.

Олександр ЛЮБОВИЧ,
начальник головного управління агропромислового розвитку Дніпропетровської обласної державної адміністрації.

і на землі господар

нового року буде встановлено потужне голландське устаткування, а там і виробництво біодизельного пального на часі. Ідея вже давно визріла, та після приходу нового уряду селянам стало трохи легше на ринку нафтопродуктів, тож можна якийсь час і перепочити. Адже жити у кредит зовсім не просто, бо лише на сплату фіксованого податку та орендної плати за земельні паї витрачається більш як третина валового доходу агрофірми. Та хіба тільки це турбує?

Як сказав голова райради О. Дорошенко, В. Панкеєва не треба ні припрошувати, ні запрошувати. Він сам себе знайде — така вже свідома людина. Мабуть, тому і став депутатом, що хоче змінити життя земляків. Як голові постійної комісії районної ради з питань розвитку АПК та земельних відносин йому відкрилася інформація, про яку раніше тільки здогадувався. А він такий: перш, ніж щось вирішувати чи говорити, завжди поличить. Й одразу стає зрозуміло, чи щирий колега-директор, коли бідкається. Грошей завжди шкода, але, коли йдеться про школи, незалежно від того, чи в Запорізькій, чи в Херсонській вони областях, агрофірма завжди відриває від себе. Те саме було і взимку: перемело дороги — і, не чекаючи умовлянь, пішла пробивати снігові замети техніка з «Алекса».

Але є речі і тонші, і делікатніші — наш менталітет. Ще років з двадцять тому кам'янці не могли байдуже дивитися, коли хтось на окраїні чи за городом висипав сміття, а тепер — що хочеш, те й роби. І наче нікому й діла немає до того, що села перетворюються на смітники, на вулицях вивелися квіти. Таке запустіння прийшло не з Марса — колись Володимиру Вікторовичу «вструґали» сувору догану по партійній лінії за надмірну любов до квітів, котрі як пам'ять про маму прикрашали весь двір. Запідозрили, що вирощує він їх на продаж. І тут нічого не вдієш — людей відучали від «міщанства», а значить, від садів, виноградників, теплиць і прекрасного, «розпеченим залізом». Та, коли ця дикість пройшла, невже нічого світлого в душах не залишилося?

Збудувавши перед офісом агрофірми фонтан і розбивши величезний квітник, В. Панкеєв, звичайно, розумів, що аж ніяк не бідні односельці або ж посміються з нього, або ж почнуть засуджувати за те, що «висовується» над рештою люду. А коли агрофірма викорчувала на одній з вулиць старі поламані акації і посадила каштанову алею, якісь бузувіри повиривали молоді деревця й розкидали обабіч шляху. З цим боротися ні влада, ні громадськість не вміють, тому Володимир Вікторович очолив і почав формувати Таврійський козацький полк Запорізького козацького війська. Рішення визрівало поступово, бо надивився на дядьків, котрі, начепивши на себе погони, стали гірше малих дітей. Але він сам козацького роду, тож не міг байдуже дивитися, як гине молодь. Та й місця тут, що не кажіть, відповідні: три Запорозькі Січі свого часу були, хоч і на різних берегах Дніпра, а сама Велика Знам'янка — старовинне козацьке село. І люди відгукнулися, не одразу, правда, але повірили, що можна змінити і духовні цінності, і плин життя.

Та це, так би мовити, містечковий менталітет. Гірше, коли подібні речі відбуваються в державі. І тут, як депутат, В. Панкеєв окреслив для себе коло проблем, не здолавши яких, село не піднімеш. Особливо його обурюють речі, котрі у всіх на виду, але держава й пальцем не поворухне, щоб навести лад. Скажімо, ціна на хліб, який продається людям удвічі дорожче за свою вартість. Або зернотрейдери, котрі, вибиваючи для себе квоти на експорт, залили Україну сльозами, а самі, маючи монопольне становище, обібрали селян до нитки. Де ще таке могло статися, щоб хлібні магнати примусили товаровиробників до 1 вересня здати на елеватори зерно по 450—480 гривень за тонну, а то й дешевше, а після 5 вересня підняли ціну на нього до 600 — 650 гривень і ні за що не відповіли? Але ж це — проміжна ціна, бо за кордоном лише за фураж нині платять по 180 — 200 доларів.

У душі романтик, Володимир Вікторович часом порівнює себе з Дон Кіхотом, котрий вирушив на бій із вітряками. Але ж і мовчати не може, бо саме байдужість завела наше суспільство в нинішнє безпорадне становище. Адже хтось мусить повести за собою!

Микола МАНЬКО.
Запорізька область.

На знімку: депутат Кам'янсько-Дніпровської районної ради, генерал-хорунжий козацького війська, директор ПП «Агрофірма «Алекс» Володимир Панкеєв.

Фото автора.

■ НАМІРИ

Голландець не розуміє...

— Я не розумію, як на таких ґрунтах, як у вас, пшениця чи ячмінь можуть давати врожай лише по 20—30 центнерів з гектара. Я не розумію також, як від корови у ваших господарствах можна надоїти всього-навсього по дві тисячі кілограмів молока на рік, — дивувався провідний експерт міжнародної науково-гуманітарної програми уряду Нідерландів Вансел Янсем. До речі, одним із завдань згаданої програми є сприяння впровадженню передових технологій в Європі, зокрема й в Україні.

Отож Вансел Янсем приїхав до України, щоб поділитися досвідом господарювання. А почав свою місію із селища Млинова, де його слухачами стали керівники сільгосппідприємств та фермерських господарств. Вони із цікавістю переймали іноземний досвід, як завдяки новітнім технологіям досягати врожайності до 100 центнерів з гектара і надоювати щороку молока по 5 тисяч кілограмів молока від корови. У Голландії, з'ясовується, це — норма.

Євген ЦИМБАЛЮК.
Рівненська область.

РУСЬ І ВІЩИЙ ОЛЕГ

Хто ж стояв на чолі величезної за тими часами флотилії, що прокралася дніпровими рукавами до древнього Києва? Хто об'єднав північні й південні володіння русів через три роки після смерті Рюрика? Спадкоємець славного конунга був ще легендарнішою особистістю. Сучасники називали його Віщим Олегом. Віщий — тобто той, що відає майбутнє, отже —віщун, а то й чаклун.

Хто знає, може, тому історики дотепер так і не можуть з'ясувати, в якому році помер Олег: одні називають 912-й, інші — 922-й. Мало того, на території колишньої Русі відомі кілька могил Віщого Олега, який загинув, про що відомо всім, «від свого коня». Одна з них у Києві, на горі Щекавиці, друга — далеко на півночі, поблизу Старої Ладоги, а є ще. Літописи повні відомостей, що межують за змістом з билинними сказаннями і сагами. Тому що вони оповідають про те, які племена й народи він підкорив, про те, як водив величезні армії і флотилії проти двох імперій тієї епохи — Візантії і Хозарії. Як перемагав і брав данину, що вражала уяву. Воістину, великим воїном і правителем мав бути Олег, щоб залишити по собі таку пам'ять.

Свою лепту у відкриття подій тієї майже легендарної епохи внесли археологи, що знайшли на території Краю сліди людей і подій, котрі мали той чи той стосунок до славного князя.

Про того, хто відав майбутнє

За однією з версій, його справжнє ім'я — Одд Орвар (Стріла), за іншою — він, Олег (Хельги), норвезький князь, поріднився з Рюриком, віддавши йому за дружину свою сестру Ефанду. У такому разі великий князь київський Ігор доводиться Віщому Олегові племінником. А інші пишуть, що було два князі Олеги, що жили на Русі в IX—X століттях. Перший — відомий за літописами воєвода Рюрика, що захопив Київ і правив у ньому до смерті в 912-му чи в 922 році. Другий (Олег II) —воєначальник князя Ігоря, що пішов із дружиною воювати на Каспій за домовленістю з Візантією, де, імовірно, і загинув десь між 930—940 рр. Справді, князь-воєвода Віщий Олег, що захопив Київ у 882 р., навряд чи міг водити дружини на хозарські міста Тамані через 50—60 років.

Згідно з «Повістю минулих літ» Олег прийняв владу в Новгороді-Хольмгарді по смерті Рюрика в 879-му. У його дружину, як напише пізніше літописець, входили не тільки варяги, а й новгородці, кривичі, чудь, меря і весь. Одним з головних скарбів воєводи-регента був малолітній син Рюрика — Ігор, законний, тепер уже наслідний князь Русі. Щоправда, спочатку ця Русь обмежується лише північними землями. Але вже в 882-му Олег приєднує до його володінь Смоленськ і Любеч, відкриваючи шлях на південь, до Києва. Але поки що столиця його держави — Рюрикове городище — під Новгородом. Звідси йдуть торгові каравани до земель хозарів —східне срібло продовжує тексти струмочком на північ. Але Олегові і його новій дружині навряд чи було цього достатньо.

Судячи з напрямку подальших походів Олега, він чудово знав про події, що відбувалися в далекому граді Києві. Знав він, імовірно, також і про не дуже успішні загалом спроби Аскольда і Діра прокласти торговий шлях до «греків», у Константинополь, а також помірятися силами зі степовими сусідами. Він також мав уяву про всі майбутні вигоди цього шляху. Захопивши Київ, Олег одержував стільки додаткових переваг і вигод, що і не злічити. Золото Візантії могло стати чудовим доповненням до арабського срібла, яке після виходу до моря можна було б отримувати, минаючи посередників-хозарів.

Уже добуте торгівлею і війною на півночі злато-срібло конвертувалося в дружину, а з такою дружиною можна було зробити чимало славних справ. Узяти тих само хозарів. Ну чим вони не зайва ланка (зрозуміло, з погляду Русі) у міжнародній торгівлі? І коли Віщий Олег, усунувши Аскольда і Діра, сів у Києві, він показав усім, що може зробити мудрий і відважний правитель, у якого багато срібла, а отже, багато воїнів. До приведеного з півночі війська, ймовірно, приєдналися і бійці з дружини київських князів.

Спочатку данину було накладено на древлян, що до того часу не платили нікому. У тих лісах, що служили їм притулком, лісові племена відтепер відстрілюватимуть чорних куниць і відсилатимуть хутро до Києва — по шкурці з диму. Ту данину, що поляни, сіверяни, радимичі і вятичі платили хозарам, вони почали платити йому, Олегу. Зайнятий нескінченною війною на Кавказі каган не став відстоювати свої права на слов'янську данину. А потім прийшла черга власне хозарських територій. Стягувати данину з Хозарії Олег навряд чи розраховував, а ось пограбувати прикордонні селища дуже навіть міг.

Імперія русів розкинулася тепер від Новгорода до Києва, від земель древлян до землі радимичів. У руках Олега накопичилося чимало товарів і рабів, захоплених під час успішних походів. Однак питання збуту накопиченого і награбованого залишалося відкритим, особливо після того, як були надто зіпсовані стосунки з хозарами.

Карта країн і міст наприкінці X століття.

Торгова корпорація русів під Черніговом

Зупинимося тепер на деяких особливостях економічної моделі, що була впроваджена русами на землях Краю. Власне, про основи економіки слов'янських племен — полян, древлян і інших — ми вже розповідали. Її основа — землеробство, скотарство, ремесло (що забезпечувало нехитрими виробами досить скромні потреби) — одне слово, натуральне господарство і трохи торгівлі, переважно — зовнішньої. І ось у таку систему, що устоялася століттями, уклинюються озброєні до зубів руси на чолі з своїм великим князем, його боярами і мужами. Виявилося, що сира земля ще зберігає деякі сліди цього переділу власності.

Зазважимо, що сліди епохи первісного нагромадження капіталів варягами-русами досить давно були виявлені на території Краю. Спочатку, ще в XIX столітті археологами були виокремлені так звані дружинні поховання (про одне з них ми писали в попередньому матеріалі). Але лише через сто років вченим удалося розкопати давні поселення, що дали безліч подробиць цього процесу.

Уважний відвідувач археологічного музею на вул. Богдана Хмельницького, можливо, помітить виставлені в одній із вітрин розкішні бронзові прикраси і залишки колись грізної зброї — мечів, шабель, сокир вочевидь скандинавського типу. Їх знайдено під час розкопок Шестовицького могильника під Черніговом.

Неподалік, на березі Десни, були розкопані два поселення, мешканці одного з яких саме і залишили ці кургани. До речі, у курганах, крім зброї і прикрас, були знайдені предмети, виготовлені в далекій Візантії, а також речі торговців: ваги і гирі. На таких зважували в ті часи золото і срібло. Прикраси були чоловічі й жіночі, серед останніх — тонкої роботи, масивні позолочені черепахоподібні фібули — застібки для плаща.

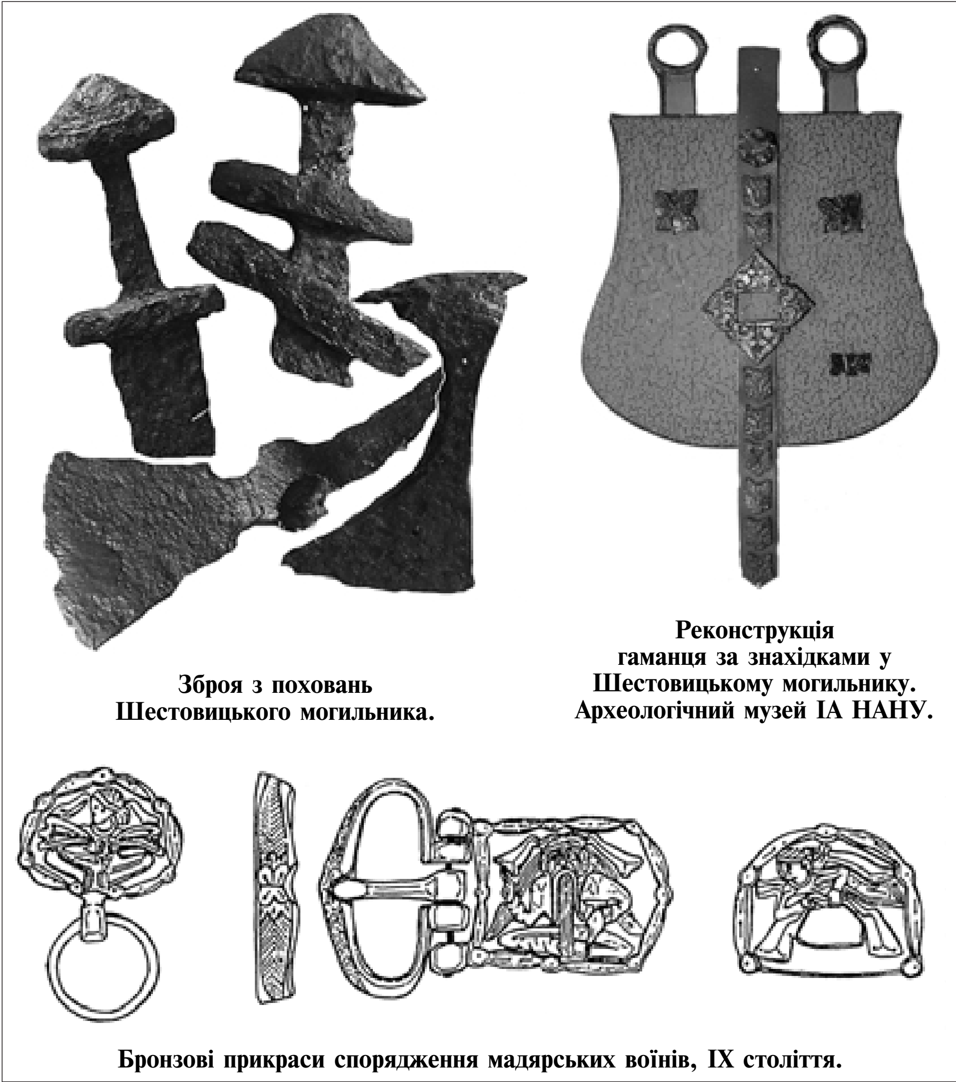
Мешканці другого селища ховали своїх небіжчиків за обрядом, типовим для слов'ян. Була й ще одна відмінність, на яку звернули увагу археологи: селище варягів розташовувалось у заплаві річки, що затоплювалася під час повені навесні і на початку літа. Зрозуміло, що навесні варяги квартирувати тут не змогли б. Отже, вони жили тут, у кращому разі, з липня по березень. А що вони робили в інший час?

Про це написав імператор Костянтин Багрянородний, про це писали арабські купці, що знали побут і звичаї русів: вирушали торгувати. Усе, що було зібрано за зиму в селищі, до осені мали продати, а на зароблені гроші закупити заморський товар. Його доставляли в селище, котре ремонтували після повені. Купці обзаводилися родинами, прислугою — усім треба було десь жити. Селище складалося з дерев'яних будинків-зрубів, поставлених на підвали — цоколь, що служив захистом від сирості, а взимку — чудовим льохом, складом для товару. Будинки опалювали глинобитними печами. Поруч розташовувалися господарські приміщення. Під час розкопок знайдено навіть речі з вирізаними рунами.

Всю осінь і зиму в селищі тривав розпродаж, а паралельно — нагромадження нової партії товарів на весну. З цієї бази групи варягів вирушали по околишнім селам. До речі, у похованнях знайдені деталі кінської збруї, стремена. Це означає, що купці-воїни роз'їжджали по околицях верхи. Навесні весь цей табір знімався з місця в повному складі і вирушав торгувати в далекі країни.

Але одного разу сусіди-сіверяни вирішили самі прийти в гості до варягів. Згодом за річкою, напроти варязького поселення виникає селище місцевих жителів, слов'ян. Знаючи характер річки, вони вибрали для поселення більш високе місце, на якому жили цілий рік. Сусідство с варягами давало певний заробіток. Адже торговцям потрібні були продукти, ремісничі вироби — від посуду до залізного кріплення для ремонту і будівництва човнів. Про ремісничу діяльність у цьому селищі свідчать археологічні знахідки.

Сіверянське селище процвітало все X

Зброя з поховань Шестовицького могильника.

Реконструкція гаманця за знахідками у Шестовицькому могильнику. Археологічний музей ІА НАНУ.

Бронзові прикраси спорядження мадярських воїнів, IX століття.

Сучасні «варяги» із клубу реконструкторів у лісі під Херсоном.

століття і дожило у відносному достатку до початку XI століття — поки докорінно не змінилася структура збирання данини, що перетворилася на фіксований податок. Селище варязьких купців зникло — їх замінила «податкова інспекція» з Чернігова, що наїжджала час від часу і жодних послуг, навіть ремонту транспортних засобів, природно, не потребувала. Будівництво городища — фортеці на мисі, можливо, мало на меті припинити в майбутньому появу в цьому жвавому місці неконтрольованої торгівлі. Бюджетні кошти, природно, спливали до Чернігова й Києва. Так колись багате селище поступово перетворилося на заштатне село, стерте з лиця землі під час князівських чвар чи половецьких набігів у XII столітті.

Є в археологів також інша версія щодо ролі шестовицького поселення і роду занять його мешканців. Автори її думають, що тут проживала дружина, набрана, у тому числі, і з вихідців з півночі, зі Скандинаві (такий собі «спецназ київського князя»), що збирала данину і доглядала за шляхом на Чернігів. А заодно за чернігівським князем з місцевої династії, щоб чогось проти Києва не надумав і не вчинив. Була у спецназі кіннота і піхота, стрільці з лука. Деякі воїни жили з родинами — ось звідки жіночі поховання зі скандинавськими прикрасами.

Однак розкопки тривають. Можливо, згодом з'являться й інші версії щодо Шестовиці і її мешканців. Тепер у давнє урочище над Десною приїжджають археологи з багатьох країн — Росії, Білорусі, Швеції, Норвегії. Адже норманських поховань тут розкопано на сьогодні більше, аніж у всій провінції з назвою Нормандія.

До того ж на Шестовиці тепер не тільки ведуть розкопки. Ось уже п'ятий рік у спекотні липневі дні над Десною знову димлять похідні багаття, біля яких збираються воїни в залізних шоломах і кольчугах, а в інший день зі світанку до вечора чути брязкання сталевих клинків і удари варязьких сокир об щити. Хто знає, може, це брязкання і дим сягають тих чертогів, у яких і нині бенкетують воїни, чиї тіла знайшли вічний спокій у древніх курганах?

Але це не тризна за воїнами, що пішли в інший світ, а лише фестиваль слов'яно-варязької культури, учасники якого представляють в особах персонажі давно минулої епохи — варязьких купців, воїнів. В околицях наметового містечка відбуваються захопливі поєдинки витязів у історичних обладунках на сталевій зброї (у Європі таке видовище ще треба пошукати). Улаштовуються також цілі бої за участю десятків воїнів. Можна ознайомитися також з реконструкціями історичних костюмів і побуту давніх слов'ян і вікінгів, стародавніми обрядами, послухати пісні й подивитися танці. Не забуто і торгівлю — діє ярмарок сувенірів.

До речі, тема історичної реконструкції тих часів дуже популярна в Україні, де кожен четвертий реконструкторський клуб займається відтворенням реалій VIII—XI століть. Зазначимо, що за числом замовлень у сучасних київських зброярів шоломи-«норманки» сьогодні утримують тверду першість. Велика кількість їх йде «на експорт» до Росії.

Отже, за 15 років з початку князювання Олега в Києві питання про шлях «з варягів у греки» вирішено остаточно. Щоправда, шлях на Константинополь русам якийсь час перепиняла країна Ательк'юза, а особливо її численні і відважні воїни. Оскільки ви не знайдете жодного рядка про цю країну в шкільному підручнику, розповімо коротенько про неї, її мешканців і їхню долю, яка тісно переплелася з історією Краю, детальніше.

Бронзова черепахоподібна фібула з Шестовицького могильника, IX—X ст.

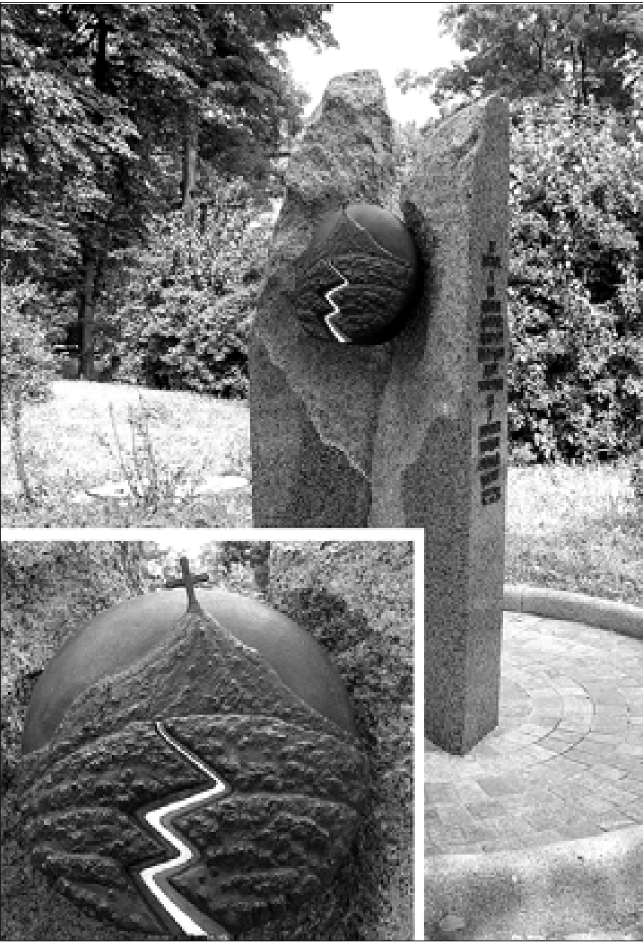
Чотири країни одного народу

У центрі Європи є країна, мешканці якої щорічно відзначають «день здобуття батьківщини». Щоправда, мало хто із сусідів називає цю країну так, як її мешканці — Мадьярорсаг (Magyarorsag) — країна мадярів. Російською мовою її називають «Венгрия». Українська назва ближче до прийнятої в Європі —Угорщина (у західноєвропейській версії — Хунгарія, Hungary).

Прогулюючися біля Аскольдової могили чи проїжджаючи повз неї, кияни і гості міста можуть побачити біля самої дороги пам'ятний знак із кольорами угорського прапора. Пам'ятник скромний і не дуже монументальний. Дві гранітні стели, що нагадують гірські кряжі, між ними — відлитий із бронзи диск. Саме по ньому в'ється червоно-зелено-біла дорога, що веде до гірської вершини. Вершина ця увінчана (зовсім як на короні Св. Стефана, короля Угорщини) хрестом, що нахилився ліворуч. Хтось прочитає відлиту в бронзі слов'янську в'язь: «Идоша вугри мимо Києва горою», а комусь буде зрозумілий напис латиницею, виконаний на недоступній більшості європейців мові. Біля підніжжя монумента є бронзова табличка, один з написів на якій каже: «Цією територією з миром пройшли угорці, які заселили в IX столітті свою сучасну батьківщину».

Якщо замислитися над написом, то виходить, що в угорців десь є ще й «несучасна» батьківщина? І справді є, до того ж не одна, аж три! Річ у тім, що історична батьківщина угорців-мадярів, Magna Hungaria—Велика Угорщина лежить досить далеко на схід від їхньої сучасної країни, за Уралом. Її історія губиться в глибині тисячоріч. Пізніше, у часи становлення Русі, в IX столітті мадяри були чи то підданими, чи то союзниками хозарського каганату і кочували в степах на північ від Азовського, а потім Чорного морів. Якийсь час їхні кочовища розміщалися в Подонні і країна називалася Леведія — за іменем верховного правителя. Відносини мадярів-угрів з іншими кочівниками не завжди складалися мирно. Особливо з печенігами. Обидві перші країни мадярів нині лежать у межах Російської Федерації.

Близько 850 р. угри змушені були відкочувати з Подоння на захід, у степове межиріччя Дніпра і Дністра. Ця земля розташовувалася в межах сучасної України і мала назву Ательк'юза, що означає «Межиріччя». Під керівництвом правителів цієї країни, розташованої у південних межах Русі, перебувала величезна за місцевими мірками армія — майже 20000 кіннотників. Археологічні знахідки дають можливість реконструювати озброєння й обладунки мадярських воїнів. Для захисту вони застосовували кольчуги і шоломи, стьобані халати з нашитими сталевими пластинами. Могутній лук давав змогу вражати супротивника з великої дистанції. У ближньому бою використовували списи і довгі шаблі, особливо ефективні для кінного бою і дій проти пішого супротивника. У похованнях воїнів знайдено чимало бронзової фурнітури — різноманітні пряжки, застібки, бляшки, що використовувалися в спорядженні вершника і коня. Знать носила ті само прикраси, але зроблені вже не з бронзи, а золота чи срібла. Такі прикраси знайдено в мадярських похованнях на території України.

Пам'ятний знак про прихід угрів під Київ біля Аскольдової могили.

Нескладно уявити, чим могло закінчитися для пішої дружини Віщого Олега зіткнення з мадярською кіннотою в чистому полі. Навіть якщо руси вирушали б до Константинополя по Дніпру, у районі порогів їм довелося б витягати кораблі на сушу. Тоді зіткнення з кіннотою все одно було б неминуче. Щоправда, Аскольд і Дір якось зуміли домовитися з правителями Етелькузи, коли кілька разів ходили на Константинополь.

Згодом військова міць мадярів привернула увагу Візантії, що вирішила скористатися нею проти інших кочівників, які не давали спокою імперії, — булгар. Найняте на імперське золото військо мадярів на чолі з сином правителя Ательк'юзи Левентом вирушило воювати за Дунай. Місія на Балканах пройшла з успіхом, про що почули й у сусідніх країнах. Глава центральноєвропейської слов'янської держави, Великої Моравії — князь Святополк запросив угорських кіннотників допомогти у війні проти агресивних сусідів-франків. Велика Моравія усерйоз вирішила помірятися силами зі Священною Римською імперією! Щоправда, незабаром після цього Велика Моравія зникла з політичної карти Європи, а частина її території дісталася запрошеним з Ательк'юзи воїнам. Навряд чи моравський князь Святополк розраховував на такий результат, тим паче що спочатку мадяри справді допомогли. Мало того, з далекої Ательк'юзи на допомогу авангарду вирушила головна армія, цього разу під керівництвом самого Арпада, верховного правителя мадярів.

І в цей момент, коли Межиріччя залишилося майже без війська, на його територію обрушилися печеніги, кочівники, поінформовані булгарами про те, що угорська армія вже далеко на заході. Решта народу Етелькузи зі степів відійшла на північ, у межі Русі. Цілком імовірно, що під стінами Києва в 898 р. могли опинитися не тільки грізні кіннотники-угри, а й мирне населення, що вціліло після печенізького погрому країни Ательк'юзи. Їх вів Алмош, батько Арпада. Навряд чи кочівники розраховували осісти на Київщині — розміри тутешніх степів для них були просто іграшковими. Тим більше що вони знали: за Карпатами, на заході, їх чекає далека країна, уже, по суті, заселена їхніми родичами.

Мадяри стали табором поблизу Аскольдової могили. Місце, облюбоване колись варягами-купцями, могло умістити багато народу. В урочище прибульці, як запише потім літописець, «сташа вежами» — тобто усім кочовищем. Імовірно, з того часу кияни і почали називати це урочище Угорським. Не раз потім цю назву згадуватимуть у літописах, поки вона не зникне з пам'яті. Проводир Алмош не повів свою армію на штурм київських укріплень. Утім, деякі хроніки усе-таки повідомляють про бойові дії. Але всі сходяться на тому, що військо угрів, котре стало табором біля Аскольдової могили, одержало викуп з Русі. Літописець не уточнює — який викуп. Було це срібло, а може, хліб, продовольство, без якого ні народ, ні військо мадярів не дісталися б нової батьківщини. Не дістався б її багато хто з них, мабуть, і в тому разі, якби Віщий Олег вирішив обороняти місто — втрати були б величезними з обох боків. А попереду — зима і більш як тисяча кілометрів до степів, що лежать за Карпатами. Землі древлян, волинян, нарешті занесені снігом карпатські перевали. Мадяри пішли від стін Києва, пішли далеко —за Карпати. Вони йшли повз Галича — і там було знайдено поховання знатного мадярського воїна. Є сліди того походу і в Закарпатті.

Так країна Ательк'юза слідом за країною Леведією назавжди зникла з політичної карти Європи, не проіснувавши і півстоліття. Натомість вже більш як тисячу років у самому центрі Європи є країна Хунгарія — Угорщина, країна мадярів. Зазначимо, що рішення Олега відкупитися від мадярів перекреслило, може бути, майбутню історію іншої братерської слов'янської країни — Великої Моравії. Утім, сам Віщий Олег морав'ян навряд чи вважав братами по крові. Тим більше що тоді, у 898-му він досяг заповітної мети: коли воїнство і народ країни Леведії пройшли за карпатські перевали, шлях на Константинополь для русів був нарешті відкритий. При цьому пачанакіти-печеніги в той час не здавалися перешкодою для славних походів. Навіть Віщий Олег не зміг передбачати тоді, що печенізький хан питиме вино з черепа онука Рюрика — Святослава. І тільки його праправнук Ярослав у жорстокому бої біля стін Києва поставить крапку в кривавій боротьбі.

Михайло ВІДЕЙКО.
Фото з архіву автора.

Бориспіль наблизиться до столиці, на околицях якої збудують три нових міста. (Деловая столица)

Православна церква пропонує скасувати плату за вхід туристів до Києво-Печерської лаври у вихідні та святкові дні. (Новый регион)

■ КОЛОНКА ВЕДУЧОЇ

Приречені

Сьогодні, крім інформації із життя столиці, продовжуємо друкувати звіти «рейдів», здійснених зі співробітниками головного управління з питань захисту прав споживачів КМДА. Маємо першу реакцію місцевої влади на критичну кореспонденцію про кафе, де відвідувачів безсоромно обдурювали: шахраї-виконавці втратили робочі місця. Але чи можливо в такий спосіб розв'язати проблему загалом? Адже коріння її не так у нечесності працівників, як у законодавстві, що сприяє крадіям. Тому редакція разом зі співробітниками управління ініціює внесення поправок до закону «Про захист прав споживачів».

Радянський сервіс вважався ненав'язливим. Нині дожилися, що його нам наполегливо нав'язують. Але от проблема: споживач цікавить продавця послуг рівно доти, доки той за них не сплатить (попередня оплата!). А після того він одразу перетворюється на прохача. Ми не один раз переймалися запитанням: «Чому нас за наші гроші обдурюють і зневажають?». Нині підприємства сфери послуг належать приватним підприємцям, на яких суспільство покладало великі надії: прийде справжній господар, то того, хто йому приноситиме гроші, нарешті поважатимуть.

І він прийшов. Незважаючи на те, скільки ми йому платимо, нас обважують, обраховують, зневажають. В чому річ?

У колишньому СРСР усі були рівні ще й тому, що держава платила нам майже однакову зарплатню, незалежно від результатів праці. Тому слюсар-сантехнік напідпитку міг знущатися, приміром, з академіка, скільки влізе.

Тоді професія працівника сфери послуг вважалася мало не непристойною, а поняття «прислужитися» було рівнозначне втраті власної гідності. І так ми викохали ту «гідність», що престижна в цілому світі робота у сфері сервісу в нас і досі вважається ганебною. Навіть незважаючи на те, що свідоме життя більшості офіціантів, продавців, прибиральниць, таксистів та інших працівників сфери послуг розпочалося вже за інших умов. І сприймають нас, споживачів, винятково, як об'єкт для приниження чи шахрайства. Тому, приміром, у наших державних установах, готелях, магазинах, закладах торгівлі, громадського харчування обслуговуючий персонал ніколи першим не привітається з відвідувачем, як це заведено у світі. Незважаючи на всі декларації щодо «споживача, який завжди правий»...

Валентина ПИСАНСЬКА.

«Сам винен!»

Так відбиваються від претензій споживачів продавці послуг

Уже вкотре переконалася в цьому, побувавши зі співробітниками Київського головного управління з питань захисту прав споживачів у замовника металопластикових вікон, який поскаржився, що, незважаючи на обіцянку виробника усунути недоліки ще півроку тому.

У чоловіка вочевидь увірвався терпець, бо за послугу він заплатив понад 30 тис. грн., а натомість здобув головний біль: одне з вікон виробники «попросили» не відчиняти, бо, мовляв, потім його вже не зачиниш, у деяких інших бракує замкових механізмів і вони зачиняються нещільно, а також дренажних канавок, що не убезпечує від потрапляння води в квартиру, силіконовий герметик чомусь обвис, скло «пітніє», а крізь білу фарбу проступає жовтувато-брудна структура деревини. Одне слово, навіть на погляд дилетанта, роботи виконано на рівні: «Сам паяв, ліпив і клеїв».

Перевіряльники дійшли висновку, що підприємство «Павличенко» виконало роботи з низькою якістю. Поцікавилася: може, ці виробники взагалі не вміють виготовляти вікна, або вони — «ліві» заробітчани? Нічого подібного: фірма має всі необхідні документи на право такої діяльності, встановлені законом...

Разом з власником вікон намагаюся з'ясувати у самого головного їх виробника пана Павличенка, чому таке можливе? Він одразу пішов у наступ: «Робили такі само вікна іншим замовникам і вони не скаржаться. Можете самі переконатися!».

А далі все — як завжди, тільки в іншій інтерпретації: замовник сам винен, бо захотів ... нестандартні, надто високі вікна, до яких не було потрібної фурнітури, а крізь фарбу щось там проступає, бо коли їх встановлювали, то була якась не така температура, і т. д. і т. п. Словом, самі винні.

Чи випадковість — неякісне виконання робіт у цій дуже і популярній, і прибутковій сфері? Як повідомило головне управління з питань захисту прав споживачів, тільки цього року до нього звернулося зі скаргами 87 громадян. Крім того що виробників змушено усунути недоліки, за результатами розгляду заяв споживачам повернуто майже 1 млн. грн.

А хто і в який спосіб компенсує їм витрачений час? І чи всі скривджені здогадалися звернутися зі скаргами туди, куди належить? З другого боку, хіба поставиш на кожного виробника контролера й перевіряльника?

Наталя ПОЛІЩУК.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Вимагаємо змін!

Критичні матеріали, надруковані за результатами спільних перевірок редакції і головного управління КМДА з питань захисту прав споживачів підприємств торгівлі та ресторанного господарства, не тільки викликали широкий резонанс, а й означили низку проблем у цих галузях, передовсім прогалини в законодавстві.

Аналіз діяльності суб'єктів підприємницької діяльності у сфері торгівлі, ресторанного господарства та побутового обслуговування свідчить, що кількість порушень правил торгівлі та законодавства в Києві зростає і становить понад 80 відсотків від числа перевірених підприємств. Має місце поширення методів здійснення нечесної підприємницької практики, що потребує ефективних важелів впливу міської виконавчої влади, зокрема, розширення повноважень щодо застосування адміністративних санкцій за виявлені порушення. Територіальні органи у справах захисту прав споживачів Держкомстандарту України за матеріалами міських контролюючих органів адміністративні санкції не застосовують через відсутність повноважень, що дозволяє порушникам уникати відповідальності, передбаченої законом.

Тому головне управління КМДА з питань захисту прав споживачів пропонує такі зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення:

Глава 19. Протокол про адміністративне правопорушення. Доповнити такими статтями:

155^{2} — обман покупця чи замовника;

156^{1} — порушення законодавства про захист прав споживачів;

167 — випуск і реалізація продукції, яка не відповідає вимогам стандартів;

168^{2} — випуск у продаж нестандартної продукції;

188 — ухилення від виконання законних вимог посадових осіб органів виконавчої влади у сфері захисту прав споживачів.

Глава 17. Підвідомчість справ про адміністративні правопорушення.

155^{2} — обман покупця чи замовника;

156^{1} — порушення законодавства про захист прав споживачів;

188^{2} — ухилення від виконання законних вимог посадових осіб органів виконавчої влади у сфері захисту прав споживачів.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Ми підтримуємо ініціативу фахівців і звертаємося до відповідних комітетів Верховної Ради розглянути її в законодавчому порядку.

■ МИ ПРО ЦЕ ПИСАЛИ

«Інерційна» сила

Під таким заголовком у сторінці «Київ» восьмого листопада надрукована кореспонденція про обдурювання відвідувачів у кафе «Дабл кофе», що на Хрещатику, 17-а. Приміром, співробітників головного управління з питань захисту прав споживачів, з якими була і кореспондент «Голосу України», за контрольної закупки на 435 грн. тут намагалися обрахувати на 107 грн.

На критичний виступ газети відповів перший заступник голови Печерської районної у місті Києві державної адміністрації В. Бирюков: «Повідомляємо, що, за інформацією керуючого мережею кофеєнь «Дабл кофе» Саєнко С. О., виявлені під час перевірки недоліки усунуті, з працівниками кафе проведено роботу щодо правил видачі страв і напоїв. Увільнені з посад директор кафе І. М. Байбарза, бармен О. Ю. Рибаков, кухар Н. В. Богуславська. Харчові продукти із закінченим терміном реалізації списані, куточок споживача оформлений відповідно до вимог: тут указані номери телефонів головного управління з питань захисту прав споживачів і СЕС району».

Страшно читати, страшно жити...

■ З ОСТАННЬОЇ ПОШТИ

Уважно стежу за публікаціями «Голосу України» про рішення КМДА щодо підвищення тарифів на ЖКП для киян («Не платиш? Виселяйся!» 07.12.06) і дискусіями політиків, хто має на це право. Одні твердять, що місцева влада, інші — що Кабмін. Президент вважає підвищення тарифів необгрунтованим, хоч обгрунтування не оприлюднювалося. Хто з них має рацію? Якщо місцева влада, то чому сюди намагаються втрутитися Кабмін і Президент? А якщо уряд, то чому він не припинить вакханалію у Києві? Страшно таке читати і страшно жити.

З другого боку, дивує обурення киян. Їхня середня заробітна плата, якщо вірити статистиці, 1600 чи 1700 грн. (деякі джерела називають 1000 грн.) — вища, ніж в інших регіонах. Але вони не бажають платити за ЖКП більше, ніж досі. Та й у Києві лише обіцяють підвищити тарифи з січня — якщо «народ дозволить»...

А хто питає нас тут, у провінції, де статки менші, а вища плата запроваджена ще в червні? Опалення — по 5 грн. за кв. м, холодна вода в 4 рази дорожча, ніж досі, що становить 25 грн. з мешканця, а за гарячу, то страшно й сказати! Тим часом забезпечення ЖКП можна оцінити на «двійку» і то з мінусом: вода постачається з перебоями, дахи протікають, світло у дворах і на вулицях не вмикається, а електрична напруга в оселях така низька, що не працюють навіть телевізори.

Зате Україна продає електроенергію за кордон за низькими цінами (прочитав про це також у «Голосі України») — по 14 коп. за кВт. Якщо маємо такий надлишок електроенергії, то чому вона для власних споживачів коштує так дорого нині, а обіцяють ще й подорожчання у січні? Нехай дадуть відповідь урядовці та енергетики-торгівці, які, за їхніми запевненнями, патріоти, що люблять святу Україну.

Ви, журналісти, все знаєте. То поясніть, що відбувається у країні?

Юрій СКЕДИН.
Шостка Сумської області.

Фото Дмитра ЛАРІНА (Укрінформ).

Підгодовують голодних

Київська міськдержадміністрація підгодовує голодних безпритульних: у столиці почали працювати бригади соціальної допомоги. Спеціальні автобуси розвозять по районах міста гарячу страву, теплий одяг, найнеобхідніші медикаменти. У соціальному меню —пшенична чи рисова каша обов'язково з маслом, кабачкова ікра, гарячий чай, хліб, а також вітаміни.

Безпритульні починають звикати до такої допомоги: у певні часи вони збираються біля ринків, станцій метро, залізничного вокзалу. Хоч таке харчування один раз на день, але для багатьох цих людей, котрі волею долі чи випадку опинилися на узбіччі життя, — можливо, шанс вижити чи бодай перебути зиму, котра наближається.

■ ЦИФРА

1

мільйон гривень заплатять спонсори за масові гуляння під час святкування Нового року на Майдані Незалежності. Про це на колегії КМДА повідомив начальник головного управління внутрішньої політики Віктор Гончарук.

Святкові заходи відбуватимуться з 22.00 до 1.00 у ніч з 31 грудня. На Майдані виступатимуть ансамблі «Червона калина», «Козацькі забави», групи «Мандри», «ТарТак», «Скрябін», «ТНМК», Boney M, українські виконавці.

Плановано святковий феєрверк.

ДВАТ «Галицька книга»

повідомляє, що 26 січня 2007 року о 15.00 за адресою: м. Київ, Музейний провулок, 12 відбудуться загальні збори акціонерів.

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати діяльності товариства за 2006 рік.
2. Затвердження планів товариства на 2007 рік.
3. Внесення змін до статуту товариства (затвердження нової редакції статуту).
4. Про віднесення витрат, пов'язаних з проведенням аудиторської перевірки товариства.
5. Відкликання (звільнення) та обрання членів спостережної (наглядової) ради товариства.
6. Про укладання контракту з головою правління товариства.

Реєстрація акціонерів здійснюватиметься з 14.45 до 14.55 26.01.07 р.

Правління ДВАТ «Галицька книга».

Господарським судом Сумської області (40030, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) ухвалою від 04.12.2006 р. порушено справу № 7/183-06 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Торговий дім «Глухів» (41400, Сумська обл., м. Глухів, вул. Індустріальна, 1, р/р 260099455 в Сумський ОД Райффайзен Банк «Аваль», МФО 337483, код 30941744).

Розпорядником майна призначено Чупруна Євгена Вікторовича (ліцензія серія АБ № 176263 від 17.11.2005 року, адреса: м. Суми, вул. Петропавловська, 74, кімн. 49А).

Заяви кредиторів та інвесторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

Господарським судом Чернігівської області (14000, м. Чернігів, пр-т Миру, 20) постановою від 28.11.2006 року справа № 5/227б визнано банкротом та відкрито ліквідаційну процедуру стосовно Відкритого акціонерного товариства «Прилуцький ефіроолійний комбінат», код ЄДРПОУ 00383662 (вул. Бособрода, 95, м. Прилуки, Чернігівська обл., 17500).

Ліквідатор призначений арбітражний керуючий Черевяк Віктор Васильович, ліцензія Міністерства економіки АБ № 216789 від 03.03.2005 року, вул. Садова, 94/39, м. Прилуки, Чернігівська обл., 17500, тел./факс 8-04637-3-13-99.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) від 15.11.2005 року по справі № 123/2б-2005 було визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру стосовно Рокитнянського виробничого споживчого товариства «Пекар» (09600, Київська обл., смт. Рокитне, вул. Ентузіастів, 2, ід. код 30450021).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Денисова Володимира Олександровича (ліцензія серії АБ № 116291 від 03.02.05 р.) Ухвалою господарського суду Київської області від 04.09.2006 по справі № 123/2б-2005 ліквідатором призначено арбітражного керуючого Яринко Богдана Валерійовича (ліцензія серії АБ № 216997 від 29.04.05 р.).

Вимоги кредиторів приймаються ліквідатором в місячний строк з дня публікації цього оголошення за адресою: 03039, Україна, м. Київ, проспект 40-річчя Жовтня, б. 48, кв. 38.

Постановою господарського суду м. Києва від 08.09.2006 р. по справі №43/344 було визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру стосовно Приватного підприємства «Нафтогазсервіс» (юр. адреса: м. Київ, вул. Інститутська, 25; факт. адреса: м. Київ, вул. Олександра Кошиця, 10; ід. код 23527224).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Яринко Богдана Валерійовича (ліцензія серія АБ №216997 від 29.04.2005 р.). Адреса: 03039, м. Київ, пр-т 40-річчя Жовтня, буд. 48, кв. 38.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) порушено провадження у справі №15/574-б про банкрутство Закритого акціонерного товариства «Біохімфарма» (01021, м . Київ, вул. Липська, 18/5, р/р 2600704653 в АБ «Ажіо» м. Києва, код ЄДРПОУ 25590698, МФО 300175).

Розпорядником майна призначено Монакова Володимира Олексійовича (02660, МСП-660, м. Київ-02, вул. М. Раскової, 15, оф. 506, тел./факс: 516-86-40), ліцензія серії АБ №116053, видана Мінекономіки України 10.11.2004 року.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Білоцерківський державний аграрний університет
Міністерства аграрної політики України
оголошує конкурс на заміщення вакантної посади

■ директора навчально науково-дослідного центру Білоцерківського державного аграрного університету.

Кваліфікаційні вимоги: вища аграрна освіта, стаж роботи в галузі не менше 5 років.

Термін подання заяв - до 09.01.2007 р.

Особи, які бажають взяти участь у конкурсі подають такі документи: заяву, особовий листок з обліку кадрів, фотокартку, автобіографію, копію документів про вищу освіту, копію трудової книжки.

Документи надсилаються за адресою:

09117, м. Біла Церква, Київської області, Соборна площа, 8/1, Білоцерківський державний аграрний університет, відділ кадрів, **Тел. (04463) 5-33-23.**

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) №23/409-б від 20.09.2006 року ПП «Немер» (м. Київ, вул. Леонтовича, 7-А, код ЄДРПОУ 31927047) визнано банкрутом.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) №23/483-б від 01.11.2006 року ТОВ «БОС» (м. Київ, вул. Пушкінська, 9-а, код ЄДРПОУ 16402775) визнано банкрутом.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) №23/484-б від 01.11.2006 року ТОВ «Продуктпостач» (м. Київ, вул. Сім'ї Хохлових, 8, корп. 11, к. 709, код ЄДРПОУ 32254134) визнано банкрутом.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) №15/225-б від 11.04.2006 року ТОВ «Промислові технології» (м. Київ, вул. Дегтярівська, 21, код ЄДРПОУ 32162075) визнано банкрутом.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) №15/57-б від 25.01.2006 року ПП «Істар» (м. Київ, пров. Десятинний, 7/Л. А, код ЄДРПОУ 32349110) визнано банкрутом.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) №15/54-б від 25.01.2006 року ТОВ «Гріндейл» (м. Київ, вул. Артема, 79, код ЄДРПОУ 32425704) визнано банкрутом.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) №15/51-б від 25.01.2006 року НВ ТОВ «Сфера ЛТД» (м. Київ, пр-т Перемоги, 80/57, код ЄДРПОУ 13696049) визнано банкрутом.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) №15/256-б від 11.04.2006 року ТОВ «Барселона» (м. Київ, вул. Коперника, 23, код ЄДРПОУ 23499568) визнано банкрутом.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) №15/10-б від 10.01.2006 року ТОВ «Будкомплекс» (м. Київ, вул. Оранжерейна, 5, код ЄДРПОУ 31090309) визнано банкрутом.

Ліквідатором по вищезазначених підприємствах призначено арбітражного керуючого Лецкана Вячеслава Львовича (ліцензія серії АБ №271494 від 26.10.2005 року, 03057, м. Київ, вул. Довженко, 16-В, кв. 42).

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) №23/395-б від 20.09.2006 року Приватне багатогалузеве комерційне підприємство «Компанія ЕОЛ» (м. Київ, вул. Сім'ї Хохлових, 8, корп. 11, к. 701, код ЄДРПОУ 30219082) визнано банкрутом.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) №23/408-б від 20.09.2006 року Редакція газети «Курс» (м. Київ, вул. Пархоменка, 38-44, код ЄДРПОУ 19138439) визнано банкрутом.

Ліквідатором по вищезазначених підприємствах призначено арбітражного керуючого Гусара Івана Олексійовича (ліцензія серії АА №719858 від 04.03.2004 року, м. Київ, вул. Підлісна, 5/21, кв. 2).

Постановою Господарського суду Донецької області від 20.01.2005 року у справі №42/143Б АТВТ «Донецькметаллургремонт» (ЄДРПОУ 21972826, р/р №26006301745175 у філії «ГУ Промінвестбанку в Донецькій області», м. Донецьк; 83062, Донецька обл., м. Донецьк, вул. І. Ткаченка, 122-а) визнано банкрутом.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шпінера І. Б. (ліц. серія АА №783102 від 20.04.2004 р.).

Постановою господарського суду Черкаської області від 17.11.2006 року по справі №01/5256 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо суб'єкта підприємницької діяльності - громадянина Ярового Олега Анатолійовича (м. Черкаси, вул. Ільїна, 465, кв. 37, ідентифікаційний код 2315019878, п/р №26008001021001в філії ВАТ «Міжнародний комерційний банк», м. Черкаси, МФО 354295).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Білеру Олега Вікторовича, ліцензія АА №783030 (м. Черкаси, вул. Волкова, 59, кв. 35, тел.: (0472) 38-29-77, 38-24-55).

Постановою господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) від 30.11.2006 р. по справі №279/11б-05 було визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру стосовно Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Софіївка» (07600, Київська обл., Згурівський р-н, с. Софіївка, вул. Гагаріна, 5, ід. код 24211150).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Яринко Богдана Валерійовича (ліцензія серія АБ №216997 від 29.04.2005 р.). Адреса: 03039, м. Київ, пр-т 40-річчя Жовтня, буд. 48, кв. 38.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ПРОДАЖ ЧАСТИНИ МАЙНОВОГО КОМПЛЕКСУ ПІДПРИЄМСТВА-БАНКРУТА ВАТ «АРБУЗИНСЬКА РАЙАГРОПРОМТЕХНІКА»

Назва об'єкту: Частина майнового комплексу ВАТ «Арбузинська райагропромтехніка», яка складається із: будівлі охорони; будівлі СТОА ціною - 55 152 грн.; будівля СТОА ціною - 33 019 грн.; складу ПММ; будівлі зварювального цеха СТОА ціною - 1 338 грн.; будівля ЛМРУ; мийка СТОА; спец. цеха №3 ціною - 16 517 грн.; будівля СТОТ з адмінкорпусом ціною - 102 910 грн.; адмінбудівлі ціною - 15 083 грн., адмінприміщення АТП ціною - 5 788 грн.; боксів для ТО АТП ціною - 3 954 грн.; майстерня загального призначення; будівля кузні; площадка АТП з асфальтового покриття ціною - 90 012 грн.; будівля котельні; будівля СТОЖ; огорожі ціною - 20 685 грн.; підстанції ціною - 1 647 грн. та трансформатора ціною - 18 500 грн.; криниця. Будівлі без довгострокового ремонту та експлуатації.

Адреса: ВАТ «Арбузинська райагропромтехніка», 55310, Миколаївська область, Арбузинський район, ст. Кавуни, вул. П. Морозова, 1 (код 00905876).

Будівництво здійснювалось з 1966 по 1976 рр.

Умови розрахунку за об'єкт - грошові кошти.

Строк прийняття заяв один місяць.

Ознайомитися з об'єктом можливо за вищевказаною адресою.

За додатковою інформацією звертатися до арбітражного керуючого за телефоном: 8 (0482) 30-98-96.

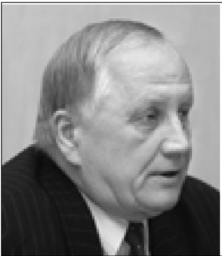
Постановою Господарського суду Донецької області від 24.10.2006 року у справі №5/217Б Донецьке колективне виробничо-технічне підприємство «Укрчорметавтоматика» (ЄДР 05820618, зареєстроване за адресою: 83062, м. Донецьк, вул. Ткаченка, 122) визнано банкрутом, відкрита процедура ліквідації.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Шпінер І. Б. (ліц. серія АА №783102 від 20.04.2004 р.).

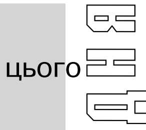
У зв'язку з необхідністю розгляду важливих питань поточної діяльності Товариства до порядку денного чергових зборів акціонерів ЗАТ «Дніпровська Пристань», що відбудуться 12 січня 2007 р. о 16 годині за адресою: м. Київ, вул. Ярославів Вал, 33, внесено зміни та викладено їх у наступній редакції:

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Затвердження зміни місцезнаходження Товариства та призначення уповноваженої особи на укладання договору оренди приміщення.
2. Затвердження та підписання нової редакції Статуту Товариства у зв'язку зі зміною місцезнаходження Товариства.
3. Звіт Правління про результати фінансово-господарської діяльності за 2005 рік, затвердження річного звіту та схвалення договорів, укладених Генеральним директором Товариства за період з 1 січня 2006 року по 31 грудня 2006 року.
4. Погодження передачі акціонерами Товариства в заставу акцій Товариства для забезпечення виконання зобов'язань за кредитом, що буде наданий АКБ «ХВБ Україна» на користь ТОВ «Призма Бета».
5. Затвердження звіту та висновків Ревізійної комісії.
6. Визначення порядку покриття збитків за 2005 рік.

14 грудня в Україні хмарно з проясненнями. Вітер південно-західний, 5—10 м/с. Температура у східних областях вночі 0—5 градусів морозу, вдень від 1 морозу до 4 градусів тепла; на решті території вночі від 2 градусів морозу до 3 тепла, вдень 2—7 градусів тепла.

13 ГРУДНЯ

■ 1856. Народився один із фундаторів українського театру Микола Садовський.
■ 1918. У Києві спалахнуло повстання проти гетьманської влади. До міста вступили частини Директорії.
■ 1920. У Гаазі Ліга націй створила Міжнародний суд.
■ 1941. У Києві гітлерівці розпочали арешти представників української інтелігенції — діячів ОУН.
■ 1957. Засновано обчислювальний центр АН УРСР (згодом — Інститут кібернетики).
■ 1971. На екрани вийшла кінокомедія «Джентльмени удачі».
■ 1977. Помер художник Леонід Чичкан.

■ ВІТАННЯ

Сьогодні святкує день народження голова правління видавництва «Київська правда» **Іван КОВБА** — людина, завдяки майстерності та наполегливій праці якої у кожен дім щодня входить друковане слово. Якщо головним критерієм якості газети є її тираж, то кількість видань, які друкує очолюване Вами, Іване Володимировичу, видавництво, саме говорить про високу якість друку та надійність підприємства. Колектив «Голосу України» вітає Вас зі святом та зичить успіхів у роботі, здоров'я, сімейного добробуту, злагоди, всіляких гараздів на довгі роки, щастя у всіх добрих справах, і нехай здійсняться всі Ваші задуми.

■ СПОРТ

Віктор — переможець!

Плавання. Дурбан (ПАР). Чемпіонат світу серед спортсменів-інвалідів. Чотири золоті і три срібні медалі виборов українець Віктор Смирнов. П'ятиразовий чемпіон Параолімпійських ігор в Афінах, Герой України Віктор Смирнов підтвердив свій високий клас. Золоті нагороди українець виборов на дистанціях 400 м вільним стилем, 100 м на спині, 100 м батерфляєм і 200 м у комплексному плаванні.

«Золота» секунда

Легка атлетика. Сан Джорджіо (Італія). Чемпіонат Європи з кросу. Перемогла українка Тетяна Головченко — 25:17. Вона лише на секунду випередила росіянку Марію Коноводову (25:18). Бронзова медаль дісталася Олівейрі Йєвтич із Сербії (25:21).

Старт важкий, але успішний

Хокей. Данія (Оденсе). Молодіжний чемпіонат світу. Перший дивізіон. Група А. 12 грудня. Естонія—Латвія. 0:6. Польща—Данія. 1:4. **Україна—Словенія. 2:1 (0:1, 1:0, 1:0). Шайби:** Романенко, 27 (більшість), Оглезнєв, 60 (меншість) — Ямар, 15.

Очолює українську команду Іван Правилов. У її складі: **воротарі** — Євген Напненко («Сокіл»), Сергій Сороколат (South Kent School, США); **оборонці** — Володимир Алексюк, Артем Неверов, Руслан Свиридов (усі — «Сокіл»), Артем Гуменюк (South Kent School, США), Олег Коваль (Paul L. Dunbar, США), Павло Кожокін (Canterbury School, США), Максим Подкосов (Trinity-Pawling School, США), Олександр Романенко (Hebron Academy, США); **нападники** — Антон Росляков («Сокіл»), Роман Благий («Хімволокно-2», Білорусь), Дмитро Німенко (ХК «Гомель-2», Білорусь), Пилип Оглезнєв («Німан-2», Білорусь), Денис Самойленко («Керамін-2», Білорусь), Павло Борисенко («Металургс», Латвія), Єгор Єгоров (Shawinigan Cataractes, QMJHL, США), Ігор Єгоричев (Brewster Academy, США), Роман Кривда (Trinity-Pawling School, США), Сергій Лаптєв (Paul L. Dunbar, США), Олександр Миколенко (North-wood School, США), Дмитро Найда (Hebron Academy, США).

Учора пізно ввечері, коли це число газети друкувалося, наша команда зустрічалася з данцями. Завтра — поєдинок Україна—Польща, а 15 грудня — Україна—Латвія.

Білоруський варіант

Футбол. Міжнародний турнір серед студентів. Конча-Заспа, критий манеж ФК «Динамо Київ». **Організатори** — Всеукраїнська футбольна асоціація студентів, Студентська футбольна ліга України, за підтримки Комітету з фізичного виховання та спорту МОН України. Офіційні партнери турніру: ФФУ, ФК «Динамо Київ», газети **«Голос України»** та «Київський футбол».

Півфінали. «Рятівник» (Черкаси) — збірна Києва. 2:0. Збірна Білорусі—збірна України. 0:0 (пенальті — 5:3). **Матч за третє місце.** Збірна Києва — збірна України. 2:1. **Фінал**. Збірна Білорусі — «Рятівник» (Черкаси). 1:0.

У змаганнях мала виступати студентська збірна Сербії. Про свою участь підтвердила в зазначені строки. Але потім з'ясувалося, що серби вирішили, що відбудеться турнір з ... футзалу. І останньої миті назбирати команду для великого футболу балканці не встигли. Тому вибачилися і не приїхали.

Отож довелося терміново шукати заміну. На пропозицію швидко зголосилися у клубі «Рятівник». До речі, черкащани — одні з лідерів чемпіонату країни серед команд вузів.

Як розповів кореспондентові «Голосу України» перший віце-президент Студентської футбольної ліги України, заслужений тренер країни **Олег Первушкін**, турнір був дуже корисний. Адже керівники національної збірної серед студентів мали можливість перевірити своїх гравців на досить високому змагальному рівні й оцінити найближчих кандидатів.

Підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

■ ПЕРЕДПЛАТА—2007

Народні обранці допомогли читачам

До редакції «Голосу України» надійшов лист від директора Прилуцької районної централізованої бібліотечної системи Лідії Левченко. «У зв'язку з тим, що всі кошти, передбачені на передплату періодичних видань на 2007 рік, були спрямовані для термінової реконструкції опалювальної системи, — пише вона, —виникли труднощі в передплаті періодики». Авторка листа висловила сподівання, що все ж таки сільські бібліотеки не залишаться без «улюбленої газети».

На цей тривожний сигнал досить дієво відреагували народні депутати Верховної Ради України з фракції Партії регіонів Микола Комар, Олексій Корсаков, Михайло Чечетов, Віктор Янукович, Юрій Колоцей, Григорій Маньковський, які «курирують» Чернігівську область. Вони виділили з власних коштів необхідну суму для передплати газети Верховної Ради для 24 сільських бібліотек Прилуцького району.

Крім цього, народні депутати передплатили 300 примірників «Голосу» інтелігенції, в основному вчителям Сосницького, Бахмацького, Ніжинського, Щорського та інших районів.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

Газета, якій завжди раді

Так відгукувалися про «Голос України» кримчани під час традиційного вручення призів передплатникам. Володар наборів вин від АП «Діоніс» Олександр Горбатюк з міста Щолкіне просив передати: «За понад десятиліття вдумливого щоденного читання «Голосу України» вже не уявляю свого життя без цієї розумної, розважливої, об'єктивної і цікавої газети».

Щедрою на матеріали для аналізу й роздумів про буття народу і держави вважає «обрану назавжди» газету володар такого самого призу — наш давній передплатник джанкоєць Микола Федорук, котрий і в новому році «чекає пристрасних і аналітичних статей, коло тем яких таке широке, як саме життя».

Найсерйознішим виданням у країні, яке має постійних відданих передплатників і читачів, відзначається глибиною аналізу буття, вважає нашу газету «постійний читач від першого номера і назавжди» Степан Андрійчук з села Іллічеве Совєтського району, теж володар винного призу. Окремим подарунком для нього стала книжка наших авторів «Еволюція влади».

«Ваші гострі матеріали з коментарями, конкретними пропозиціями щодо подолання недоліків будять думку, викликають роздуми, виявляють причини і наслідки, зв'язок подій», — вважає Олександр Альбрехт із села Вільного Бахчисарайського району, якому дістався приз від ВАТ «Кримська роза». Під час вручення такого само набору Ніна Піяркова з міста Зуї Білогірського району прохала передати: «Улюблений «Голос України» став моїм союзником, однодумцем і помічником у захисті прав простих людей, газета мені допомагає у громадській роботі. Дякую й уклін за те, що формуєте політичну культуру, маєте власне обличчя, характер і стиль!» Від імені колективу «голосоукраїнців» обіцяв шануватися й надалі власкор у Криму **Віктор ХОМЕНКО.**

Каменяр на повний зріст

В історичному центрі Одеси, на Олександрівському проспекті, відкрито бронзовий пам'ятник видатному українському письменникові, вченому і громадсько-політичному діячу Іванові Франку (на знімку).

Фото Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО.

1909 року він відвідував Одесу. Ім'ям письменника названі вулиця, бібліотека. У репертуарі Українського академічного музично-драматичного театру імені Василя Василька постійно йдуть п'єси Івана Франка.

На церемонії відкриття пам'ятника, присвяченого 150-річчю з дня народження Івана Франка, відомий поет і політик Дмитро Павличко відзначив, що такого красивого, на повний зріст пам'ятника Каменяру немає навіть у Києві.

Автори пам'ятника — переможці конкурсу на кращий проект монумента — одесити скульптор Борис Румянцев, архітектори Микита Румянцев і Василь Мироненко.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

На знімку: пам'ятник Івану Франку в Одесі.

Пригоди давнього дзвону

300-літній дзвін, який щез із Свято-Покровського храму, що в селі Чаплинка Петриківського району, повернувся неушкодженим. Співробітники Петриківського райвідділу міліції знайшли його... у приватного колекціонера. Свого часу він «загубився» у 30-ті роки під час знищення православної церкви більшовиками. Тепер до його зникнення доклали рук місцеві молодики віком 17—19 років. Вони збули реліквію за 106 гривень.

Михайло СКОРИК.
Дніпропетровська область.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

▸ Рукописів не повертаємо.

▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 10 грн на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.
Зам. 270

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 4627

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

